

Mehmet Davut Özdal

160. Kilometre

160. Kilometre

160. Kilometre bir 'Edebi Şeyler' dizisidir. Şiir ve şiir üzerine metinler yayımlar. Şiirin okurla birlikte dışarı çıkması gerektiğine inanır. Kitapları bu yüzden cep boyutundadır.

160. Kilometre yeni arayışlar ve deneylerle şiirin dolaşımının hızlanacağını bilir. Yalnızca bir yayın dizisi olmanın ötesinde, şiire ilişkin her türlü yenilikçi deneyime açık bir zemin olmayı hedefler.

Açtık mıydı hele bir
son vitesi,
adedi devir.
Motorun sesi.
Uuuuuuuy! çocuklar kim bilir
ne harikûlâdedir
160 kilometre giderken öpüşmesi...[*]

Şiir direnirse kazanacak.
160. kilometrede.

[*] Nâzım Hikmet, Nikbinlik

MEHMET DAVUT ÖZDAL

MAAŞSIZ

160. Kilometre

160. Kilometre_*028*
Şiir_*022*

Maaşsız_*Mehmet Davut Özdal*
Birinci Baskı_*Haziran 2013*

Dizi Editörleri_*Ali Özgür Özkarcı, Ömer Şişman*
Editör_*Ömer Şişman*
Kapak Tasarımı_*Ömer Ozan Erdoğan*

ISBN 978-605-5185-08-4

Baskı_*Deniz Ofset Matbaacılık*
Gümüşsuyu Cad. Topkapı Center
Odin İş Merkezi
Sertifika No_25001

Edebi Şeyler_*160. Kilometre*
Sertifika No_*22775*
Sakızgülü Sok. Akın İş Hanı
6/6 Kadıköy İstanbul
www.160incikilometre.com
iletisim@160incikilometre.com

160. Kilometre bir EDEBİ ŞEYLER yayın dizisidir.

Bölüm Bir: Maaşsız
Maaşsız_9
Meslek İcabı_27

Bölüm İki: Memo ve Çocuk_35

BÖLÜM BİR:
MAAŞSIZ

MAAŞSIZ

Maaşsız çalışıyorum
Pencereden uzanan bir baş
Mutlaka bir soru sorar
Sen mühür vururken dosyalara
İmza taklit etmeye cesaretin yokken.
Hava sıcak. Ağaçlar bir bir sulandı.
Yorgunsun ve eve dönüp film seyretmek istiyorsun.
Aklına bir hatıra gelir. Moralin bozuk da olabilir
Arabana toslayabilir birileri
Evin olmayabilir. Çevren olmayabilir.
Gelip de gidenler olabilir.
Buruk olabilirsin.

Anlatmadığın bir şey
Ve konuşmadığın ve mutsuz gözüktüğün
Ve sandalet.
Ve bazı sorular.
Veba.

Tepende kapkara bir sinek
Ve birkaç yerinden ısırılmışsın.
Kaşınıyorsun.

Kaygılı gözüküyorsun
Ama değilsin mi ama öylesin mi
Ama yok canım mı demen gerekiyor
Ama istemediğin o ama sen hep
Şüphe çekici davranışlar sergiliyorsun.

Biraz da fıtratını düşün mü.
O senin çizdiğin resimdir.
Hatıran olarak çerçevelenir.

Bak kaybolan bir eşya
Nasıl da asap bozuyor.

Ve kolun değince yere düşen bardak
Kırılıp parçalar halinde etrafa saçılarak
Ve içindeki henüz içmediğin sıvı
Sana nasıl birdenbire iş çıkarıyor

Ve haklı olduğun halde dövdüğün yetim çocuk
Sana annenden azar işittiriyor

Bak insan inat gösterince
Arabaya nasıl da park edecek yer bulabiliyor

Dudaklarının yenmişliği
Niçin önemsiz bir ayrıntı olamıyor
Anlattığın şeyden daha çok dikkat çekiyor

Bak fark etmediğin minik bir delik
Şişirdiğin balonu nasıl yavaş yavaş ufaltıyor

Eksik bir uzuv
Dilenciye nasıl avantaj sağlıyor bak

Sen şimdi az bir şey essin istiyorsun
Penceren açık

Felaket haberleri veriyorsun
Ama zor zamanda birbirimize destek olmamız için

bak on altı saatte şarj olan tıraş makinesi
yarım saat anca çalışıyor

sen şimdi
muhabbete dalıp çayını soğutmuş olabilirsin.
Avizenin duvardaki gölgesine bakıyor olabilirsin
Ve sandalyenin ve kendi kafanın ve vitrinin gölgesine
Buzdolabının sesini duyuyor olabilirsin
Karnından gelen cılız bir sesin işitilip
Osurmuşsun gibi bakışları üzerine çevirtmesine
Sinir olmuş olabilirsin
Yazın günü üşütmüş olmana bozuk olabilirsin

bak bir evin kuzey cephesiyle güney cephesi
arasında ne kadar serinlik farkı var

ortaları gayet lezzetli bir salatalığın
uç kısımları nasıl acımsı bir tada sahip olabiliyor bak

perhizde olduğun için sinirli olabilirsin
en ufak bir şeyde parlıyor olabilirsin.

Evlendikten sonra muhakeme gücün artmış olabilir
Bir anda iş bitirici pozisyonuna yükselmiş olabilirsin

Sarı ışığın içeriyi ne kadar kötü aydınlattığını düşünüyorsun

Bilgisayarın ekranını siliyorsun

Ne kadar saçma yerlerden tasarruf ediyorsun
Olur olmaz şeylere su gibi para harcarken

bak
İnsan hemen sesini alamıyor telefonda
uzun süredir konuşmadığının
O kişi çok yakının bile olsa
Araya yıllar girmiş ise
Ama o da idare etmeli
Normaldir diye düşünmeli
Hemen celallenmemeli

İnsan öksürürken balgam çıkarmak istiyor
İyileşip kurtulmak için bak

Kardeşinin senden farklı olduğunu görüyorsun

bak
Babasınınkini andıran çocuk burnu
Düğün iptal ettiren ölüm haberi
Hiçbir anlamı olmayan soyad
Alt komşunun balkonuna düşen çamaşır
Kız görünce uzayan sik bak

Bak katillerin üstün performansı
Kriminoloji bilimini ne kadar ilerletti

Ani fren sesinin ardından
Beklenen çarpma sesi gelmiyor
Karşındaki sineğin yarım saattir olduğu yerde
Hareketsiz durduğunu düşünüyordun
Fakat az önce kanat çırptı ve bacaklarını birbirine sürdü
Şimdi de uçmaya başladı
Deli deli uçuyor
Konar birazdan yine
Ve kondu mizah dergilerinin üzerine
Bir süre yine hareketsiz kaldı
Sonra yine uçtu

Bak yeni gözlük kullanmaya başlayan bir arkadaşın
Farklı biriymiş gibi duruyor
Bozukluğun farkındaymış fakat kimseye söylememiş
O yüzden bir dereceye kadar ilerlemiş

Elindeki ürüne güvenip piyasa araştırması yapmadığın için
Kaybetmiş olabilirsin
Karnı ağrıyor diye götürdüğün çocuğunun
Apandisitinin patladığını öğrenmiş olabilirsin hastanede
Ve hemen ameliyata alınması gerektiğini

Sildiğin bir şeyi geri dönüşümden tekrar yüklüyorsun
Sonra silmekte haklı olduğunu görüp tekrar siliyorsun
Ve sonra geri dönüşümden de siliyorsun

Zıplayarak kafanı tavandaki ampule vurabiliyorsun
Uzamış saçlarını önlerden çekip dişlerinin
Arasına alıyorsun bazen
Ayağına yerde unutulmuş bir oyuncak parçası batmış olabilir

Dışarıyı görmek için
Kafanı pencerenin camına dayadın
orada bir leke oluştu

Çay bardağını defterinin üzerine koymuşsun galiba
İzi çıkmış

Bulunduğun yere güneş gelince oradan ayrılıp
Gölge bir yer bakmış olabilirsin
Ekmeği azaltmış olabilirsin kilo vermek için
Yemekte acı biber bulaşmış elini tuvalette dokundurmandan
Dolayı cinsel organın yanıyor olabilir

Kırk yılda bir canının çektiği reçelin
Şekerlenmiş olduğunu görüyorsun

Kumandanın pili azalmış galiba
Artık televizyonun dibine kadar gitmek gerekiyor
Kanal değiştirirken
Anca algılıyor

Çocuğun dudağının altındaki yara izi sandığın lekenin
Babasında da (irsi) olduğunu öğrendin bak

Bak ilkokulda ağaran saç da var
60'ında simsiyah olan da

Bak saçı kahverengi sakalı turuncumsu adam

Sıktığın sivilcedeki pislik aynaya sıçramış olabilir

Dar geldiği için yalnızca serçe parmağına takabildiğin yüzük bak

Bak hallaca poşetle giden pamuk
Makineden geçtikten sonra nasıl çuvalla dönüyor

Keserken sıçrayıp kayıplara karışan ayak parmağı tırnağı bak

Tavanda bir şey dikkatini çekti
Böcek mi ne olduğu tam belli değil
Sandalyeye çıkıp baktın
Böcekmiş
Ama ne böceği olduğunu bilemedin
Şeffaf bir şey rengi yeşil

Bak seccade bulunan ama kıblenin yönü bilinmeyen ev

Düğüne gittin
İkram edilen pasta bozuk gibi geldi
Gene de yedin
Ağzında ekşimsi bir tat kaldı

kilo alınca hamile sanılan kadın bak

gece serin diye damda yatıp
sabah güneş gelince erkenden uyanmak
zorunda kalmış olabilirsin
beyaz renkli boya kalemini
okul hayatın boyunca hiç kullanmamış olabilirsin

televizyonu penceredeki yansımasından izliyorsun
hiç oraya bakmadan da izleyebilirim diye düşünüyorsun
ama birkaç dakika sonra vazgeçip
tekrar doğrudan seyretmeye dönüyorsun

bugüne kadar seni kaç defa arı soktuğunu düşündün
yanılmıyorsan üç

arkaya yatırmak istediğin saçların
inatla ortadan ayrılıyor olabilir
tanımadığın bir numaraya cevap verdiğine
pişman olmuş olabilirsin telefonda

bak tişört gibi de giyilebilen atlet

karınca duası
eve gelen karıncalar gitsin için
okunuyor sanmış olabilirsin

süpürge makinesi çalışırken televizyonun
sesini sonuna getiriyorsun

cep telefonuna bakıp
bu telefonu kaç defa yere düşürdüm
gene de bir şey olmadı diye düşünüyorsun

laptopun fanında bir sorun var herhalde
çok çabuk ısınıyor

duvarın tam köşe tarafında bir çivi var
eskiden süs eşyası takılıydı
şimdi tek başına anlamsız gibi duruyor

ayakta işemeyi sevmiyorsun
ama bazı yerlerde kolayına geliyor

bak ümitsiz bir hasta ölümüne yakın
nasıl iyileşir gibi oluyor

dikeninden yanına yaklaşamadığın kaktüs
açarsa ne muhteşem güzellikte çiçek açıyor bak

bak
işsiz oldukları halde tatile gitmekten geri durmayan çift
borca girilerek alınıp kesilen kurban
sana zarar vermeyeceğini bile bile öldürdüğün örümcek
daha kırkı çıkmadan sütten kesilip mama yedirilmeye
başlanan bebek bak

yattığın yerde bir şey içemiyorsun
en azından kafanı biraz doğrultman gerekiyor

bardaktaki sıvıdan suretine bakıyorsun
ağız burun gözler anca sığıyor
suratının tamamını görebilmen için
daha büyük bir kaptan bakman gerektiğini düşünüyorsun

bak yolu büyük araç gibi ortalayıp
geçecek yer bırakmayan motosikletli

Tek başına takıldığın odaya
Birdenbire eve gelen misafirlerden biri dalıyor
Ve o anın öncesinde gaz çıkarmamış olmana
Dua ediyorsun

Her Cuma namazın bitiminde bir süre
Ayakkabımı nereye koymuştum diye aranmak
Zorunda kalıyor olabilirsin

Bak bir yılanın zehri
Diğer yılanınkine nasıl panzehir oluyor

Hem içeri odadaki hem mutfaktaki pencereyi açınca
cereyan yapıp aradaki kapı ne biçim çarpıyor bak

bak yazları kuran kursunda seni her sene elif be'den
başlatan cami hocası

Kör bir arkadaşın vardı
Yağmurda kafasına naylon torba geçirirdi
Görmek gibi bir problemi olmadığı için
Sen ise gözünün önüne geldiği için montunun kapüşonunu
Takmaktan imtina ediyorsun

yemek yerken yanağının iç kısmını ısırıyorsun
normalde yaşanmaması gereken bu hadise
bir kez gerçekleşince sık sık tekrar ediyor
hatta kanıyor bile ısırdığın yer

çocukların uzun süreli sağlık problemleri
annelere yeni yeni mimikler edindiriyor

camın arkasından ateş ettiğimizde
kurşunun hedeften sapmaması için
cama bir bant yapıştırmamız gerektiğini öğrendin
öğleden sonra izlediğin filmde

dünkü bayatları bitiremediğinden
bugünün taze ekmeklerine geçememiş olabilirsin
hiç çaba harcamamana rağmen çayı gittikçe daha az
şekerli içmeye başlamış olabilirsin
küçüğünü yapınca suya şöyle bir tutup büyüğünü
yapınca sabunluyor olabilirsin elini
emanet arabayla kaza yapmış olabilirsin.

Kaç gündür aynı pantolonu giyiyorsun.

Boyuna alt yazılı film izlemene rağmen
İngilizcen bir gram ilerlememiş olabilir.
gençken ne yesen yakan bedenin
ihtiyarlayınca göbek yapmış olabilir.

Bak kuşların dadanıp birazını hallettiği meyveler
diğerlerinden daha olgun daha lezzetli

bacağında bir şişliğe ve morluğa rastladın
"Allah allah ya bunu ne zaman çarpmışım ben"
diye hatırlamaya çalıştın.

Yemeğe daha tadına bakmadan tuz ekliyor olabilirsin

Bak
daha iri yapılı olduğu için diğerinin büyüğü
sanılan küçük kardeş
Akrabalığa yakın akrabalarından daha fazla önem
veren uzak akraba
düştükten sonra kafasından akan kanı
fark edene kadar ağlamayan çocuk
torunuyla oynarken yaptığı aşırı hareketler
sonucu altına kaçıran babaanne
önden bakınca kellikten eser yok gibi gözüken
bir kafanın tepesindeki açıklık bak

bak dişlere iyi gelen soğan
mideye nasıl zarar verebiliyor

Boş sanılıp kimse girmeye yeltenmesin diye
Tuvalete gündüz bile ışık açık giriyor olabilirsin
Spor yapınca rejimden vazgeçmiş olabilirsin

Geç vakit bir davetten dönüyorsun.
Komşulardan uyumayan var mı diye kafanı
Kaldırıp bir bakıyorsun.
İkinci katta sağdaki dairenin ışığı hâlâ yanıyor

Yemeği yerde yiyorsun
Ayağın uyuşuyor

Geri çekip bıraktığın oyuncak araba
Halının üzerinde yürümüyor fazla

Tişörtünün üzerine bir şey dökmüşsün

Atletini ters giymiş olabilirsin

İçeri giren pis kokulu böceği
Öldürmek yerine kanepenin üzerinde gezinirken
Peçeteyle tutup balkondan dışarı salıyorsun.

Bir saattir oturduğun koltuk ateş gibi olmuş

Futbol topuyla basketbol oynamış olabilirsin

Günde kaç kez ıslattın saçlarını
Kaç kez burnuna gitti ellerin
Kaç kez açtın buzdolabını tırtıklayacak
bir şey var mı diye bakmak için
Kaç kez dokundun saçlarının arasındaki
ilk çıktığında sivilce sandığın et benine
kaç kez kaşıdın sırtını başını erkeklik organını
yıkanmazdan evvel pantolonunun cebinde ne varsa çıkardın
askıya bir şey asayım derken askıdan başka şey düşürdün
Elektrikli süpürgeyle işe yarar bir şey çektin yanlışlıkla
Soğuk bir şey yedin dişin sızladı

Terliğin içinde ayağın terledi
İçi boşalmış krem tüpünü sıktın
yüzüne sıcak hava geldi

banyodaki dolabın üzerine su değmekten
boyası aşındı
kakan içine düşünce klozetten götüne
su sıçradı

gökyüzünden geçen her uçağa baktın
ardında bıraktığı bembeyaz ize
elinle "uçak geçiyor" diye gösterdin
ateşi korka korka yaklaştırdığın ocaktan
birdenbire yükselen alev parmağındaki tüyleri yaktı.

Sen yaşadın bütün bunları
Yapma çiçeği koklamış bir insansın
Acı yiyemediğin için bıçakla biberin damarsız
Yerlerini kesmiş olabilirsin kendine
Niyetli olduğunu unutup ayağına yapışan
karpuz çekirdeğini yemiş olabilirsin ramazanda
bir selpak rulosunun ortasındaki delikten
etrafına bakmış olabilirsin.

Bak imam teravihte sureleri
Nasıl hızlı hızlı okuyor

Hadi git ne kadar kuvvetle atarsam potaya
o kadar iyi girdiririm düşüncesiyle şutla basket topunu

sora sora bulduğun adresten dönüşte yolları karıştır
yanlış bir tuşa basınca ekranda beliren şeyleri
nasıl gittireceğini bilemeyince
televizyonu düğmesinden kapatıp tekrar aç

(2011 haziran sonu ağustos başı)

MESLEK İCABI

Meslek icabı bir çok kez donup kaldım.
Çok kez de kendime bir kahve ısmarladım.
Kim bilir kaç defa öyle boş boş bakmışımdır.
Kim bilir kaç kez içimden geçirmişimdir bir şeyi
sonra yapmamışımdır.
Akan burnumu, mendil aramaktansa, hemen elimin
tersiyle silmişimdir pratik bir şekilde.
Belki ayağım içine yerleşsin diye ayakkabının burnunu
duvara vurmuşumdur.
Kaç kez iç geçirmişimdir.
Kaç kez içim geçmiştir.
Güleceğim geldi kaç defa hatırlıyorum.
Defalarca susadım. Belki bir milyon kez nefes nefese kaldım.
uzun süre halı saha maçı yapmadığım için
çok fena hamladığımı bilirim.
Sayısını hatırlamadığım kadar kez boş bulundum.
ağzımdan bir şey kaçırdım.

Dilim damağım bile kurudu. Kıçımdan ter aktı ondan sonra
dilimi ısırdım yemek yerken. Dilimde pay çıktı sonra hıçkırık tuttu
tipiye yakalandım güneşe aldanıp ince giyindim üşüdüm
açlıktan karnım zil mi çalmadı
korkudan götüm üç buçuk mu atmadı
heyecandan dizlerim mi titremedi
bazen eve varana kadar tuttum kakamı.
Bazen sırtımı arkama yasladım. Bazen oturduğum yere iyice
yayılayım derken sağa sola çarpıp bir şeyler devirdim.
Bazen burnumdan soludum. Bazen ağzımdan.
Kaşımı çattım gerçekten ve kafa bulduğum da oldu birileriyle
hem de bir iki kez değil incirin sütüne dilimi değdirdim
dilim acayipleşti. Salatalığın kabuklarını kalın kalın soydum
meyvesinin birazı kabukta kaldı.

Yazı tura attım. Midem gaz yaptı. Başıma ağrılar girdi
Şeyime top çarptı. Uykum kaçtı bazen de uyuyakaldım
Yüksek bir yerden atladım parmağıma diken battı
Sırtımda sivilce çıktı saçım döküldü tıraş oldum
Etek ve koltuk altı tıraşı oldum. Mekik çektim
Boyaya değdim pantolonum kısaldı kundurayla futbol
oynadım ayakkabım yırtıldı tipe baktım çay demledim
uçan tekme attım. Kıç üstü yere düştüm. Bacak arası gol yedim.
Kendi kendime söylendim. Arabanın camından yansımama baktım.
Ceketimin düğmesi koptu. Yatağı ittirdim altından bir sürü
şey çıktı. Beden dersinde eşofman getirmeyi unuttum.
Pot kırdım. Saçma sapan bir şey hatırladım. Ayağıma kramp girdi.
Ayakta işedim. Aklıma bir şey geldi.
Kendi kendime gülerken yakalandım.
Kızardım. Tuvalete gitmeye erindim. Yutkundum.
Gözüme bir şey kaçtı. Yemek boğazımda kaldı. Sırtıma vurdular.
Gözlerim yaşardı. Yemeğin tadına baktım. Pişmiş aşa su kattım.
Ağzımda lokma varken konuştum. Tam lafın üzerine geldim.

Saate baktım. Para bozdurdum. Cereyanda kaldım.
İşaret koymayı ihmal ettiğim için kitabın neresinde kaldığımı unuttum. Koltuk altımdaki ter tişörtümde belirdi.
Gördüğüm rüyayı unuttum. Bozuğum çıkmadı.
Bildiğim soruya yanlış yanıt verdim.
Bir anlık dalgınlığıma geldi. Telefonu meşgule verdim.
espriyi anlamadım. Görmezden geldim.
Aklıma sonradan geldi. Kolumu çarptım. Göz göze geldim.
Hevesim kursağımda bile kaldı yani. Ondan sonra sakızı kâğıdıyla birlikte çiğnedim yanlışlıkla. İşten kaytardım.
Ayağım kaydı. Yüzüne söyleyemeyeceğim lafları arkasından söyledim. Favorileri biraz uzun bıraktım.
Elime yüzüme bulaştırdım.
Ayakkabımı boyadım. İğneyle korkutuldum.
Arkamdan gelen kızın kalçalarına bakabilmek için yavaşlayıp önüme geçmesini sağladım.
Birinci sınavından 95 aldığım dersin ikinci sınavına hiç çalışmadığım için zayıf aldım karneye 3 düştü.

Tükürdüm. Ama tükürüğüm istediğim gibi ileri fırlamadı
kazağıma bulaştı. yiyeceğin ambalajını açarken
dişlerimi kullanmak zorunda kaldım. Yaşım tutmadı.
Karanlıktan birden ışığa çıkınca gözlerim kamaştı.
Isınmadan maça başladım. Defterimden iki
yaprak koparıp defter getirmeyi unutmuş arkadaşıma verdim.
İçeriyi havalandırdım. Kaleye geçtiğim zaman ellerimden
çok ayaklarımı kullandım. Sakarlığım tuttu. Parayı ışığa tuttum.
Ardışık sayıları topladım. Ezan okunurken müziği kapattım.
Saçlarımı taradım. Saçımdaki kepekleri silkeledim.
Çarpım tablosunu ezberledim. Bal tuttum. Parmağımı yaladım.
Nefesimi tuttum. Nabzımı aradım. Pazımı şişirdim.
Kalbimin sesini dinledim. Cünüp gezdim.
Dün ne yediğimi unuttum.
Kalktığı belli olmasın diye kazağımı aşağı doğru çekiştirdim.
Kollarımı bağladım. Bazen yanağımı yumruk yaptığım
elime yasladım. Bazen de tek parmağımı
şakağıma dayayarak durdum.

Avuçlarımı birbirine sürdüm ısınmak için.
İçeri girer girmez montumu çıkarıp askıya astım daha ısınmadan
nasılsa ısınacağım diyerekten. Bilmediğim sorulara kafadan attım.
Selamün aleyküme şartlandığım için merhabayı
aleyküm selamla yanıtladığım oldu, bazen de tam tersi.
Pisuarda işerken pipimin gözükeceğinden korktum.
Kararsız kaldım. Esnedim. Yediğimi üzerime döktüm.
Yakınları ziyaret ettim.
Yeri geldi kabine girip giysi denedim.
Yeri geldi yer vermek zorunda kalmamak için
uyuma numarası yaptım otobüste.
Bir türlü serpilmeyen tuzluk adamakıllı sallayınca
yemeğimi birdenbire tuz içinde bıraktı.
Uzun süre beni uğraştıran kapı kendime doğru
çekince kolayca açıldı. Kavanozun sıkışmış kapağını ise
havluyla tutarak açabildim. Tekrar tekrar aynı şarkıyı dinledim.
Hafta sonları diğer günlere kıyasla daha geç uyudum
ve daha geç uyandım. Suratım düştü. Paranın artanını aldım.

Omzum tutuldu. Parmaklarımı çıtlattım. Gözüm seğirdi.
Nüfus cüzdanımın fotokopisini çektirdim. Saati kurdum.
Perdeyi çektim. Cam kenarını seçtim. Şarkı indirdim.
Kazağımın kollarını üşüyen ellerimin üzerine esnettim.
Karşıdan esen rüzgâr kapüşonumu çıkarttı.
Büyük konuştum. Dilimi de çıkardım ey can.
Gelmeyenlerin yerine imza attım. Herkes sigara içmek için
dışarı çıktı, içerde tek kaldım. Gülmekten espriyi anlatamadığım
ey can et can sazan gibi atladım birisinin yanlışını düzelttim
ki o aslında arkadaşına takılmak için şeyapıyordu. Ah ulan
terlikle duvara yapıştırdığım sinek. O kadar övdükleri halde
içimden yemek gelmeyen pekmez. Müzik falan dinleyince
bataryası daha çabuk boşalan telefon. Üzerine sıvı döküldükten
sonra ne kadar çabuk kurutursan kurut kitabın sayfalarında
kalıcı olan buruşukluk. Bilgisayar oyununda hep aynı yerde yandım.
Sinirden çatladım. Otobüste uyuyamadım.
Ey can şekere çay dökülünce nasıl topak topak olur
bilirsin rengi de çayın rengi olur onun artık.

09u bırakıp 05 kullanmaya başlayan çocuk ilk başta
nasıl zorlanır sık sık kırar kaleminin ucunu.
pilavla da ekmek yiyen adamlarız biz.
Otomobile sağ yap sol yap yaptım. Tabancayla vurma
ve vurulma numarası yaptım ölme numarası yaptım.
Gözü açık gittim ey can
Çekmeceleri karıştırdım. Ebe oldum. İncecik
bir tahta parçasını karateci edasıyla bir darbeyle ikiye ayırdım.
Boğazında yemek kalanın sırtına vurdum.
biz soruyu bilsek de parmak kaldırmayan
adamlarız. Durup dururken önemli bir şey çıkar diye
doktora gitmekten kaçınan adamlarız biz ey can. Ey üp el ensari.
Elektrik kesilince kapanan televizyon elektriğin gelmesiyle
birdenbire kendi kendine açılıp ödümü kopardı. Biz daha
ucuza geliyorsa büyük çay içen adamlarız.
Dilimle dişimin arasında kalanları çıkarmaya çalıştım.
Domatesi üste koymam gerektiğini akıl edememişimdir
belki bir zaman ezmişimdir. Ey canlar. Ey ayağı çizgide olduğu
için üçlük zannettiği basketi ikilik sayılanlar üzülenler.
Tamir etmek için açtığı makinenin vidalarından birini kaybedenler.
isteyeni çıkınca kendine güveni gelip ev işlerini savsaklamaya
başlayan kızlar.

BÖLÜM İKİ:
MEMO VE ÇOCUK

Çocuk

23/4/2009

12 yaşından küçük insanlara çocuk denir. Çocuklar 0-6 yaş ve 6-12 olmak üzere iki gruba ayrılırlar. 0-6 yaş grubu çocuklar çok tatlıdır. Çok şirinlerdir. Sevimli sevimli poz verirler. Ya da vermezler. Huysuzluk çıkarırlar bazen. 6-12 yaş grubu çocuklar ise büyüdükleri için abi ya da abla olmuşlardır. Onlar çocuk değillerdir bana kalırsa. Aslında çocuklar arasında ayrım yapmak doğru bir şey değil. Biliyorum. Bence bütün çocuklar birer melektir. Onları dövmemeliyiz. Onları baleye göndermemeliyiz. Baleye giden çocuklar büyük ihtimalle değişirler. Ben şahsen çocuklarını baleye gönderen ailelere çok kızıyorum. Bence o aileler bir çeteye mensuplar. Bence o aileler Türk toplum yapısına uygunluk teşkil etmiyorlar. Onları gördüğümüz yerde rencide edici davranışlar sergilemeliyiz. Gerçi bu da Türk toplum yapısına uygun bir şey değil.
Türk toplum yapısının bazı kurallarını kısaca almak gerekirse:

1) Çok ayıp olduğu için burnumuzu oymamalıyız. Oysak bile lavaboda ellerimizi bir güzel yıkamalıyız. Masanın ya da koltuğun bir kenarına sürmemeliyiz sümüğümüzü.
2) Evimize misafirler geldiğinde onlara hoş geldiniz demeliyiz.
3) Yüksek sesle müzik dinlememeliyiz.
4) Elâlemin karısına kızına göz dikmemeli, laf atmamalıyız.
5) Kadınlar açık saçık giyinmemeli, oturuşuna kalkışına dikkat etmelidir.
6) Kalabalık içinde polis çağırmamalıyız.

Türkiye'de yaşayan herkesin bunlara uyması gerekiyor bence. Konumuza yani çocuklara yeniden dönersek. Bütün çocuklar kardeştir!

19 Şubat 2010 Cuma

gönlüm meme yaptı

sıran geliyor bir gönüle
girdin girdin giremedin yarrağı yedin demektir.
elini çabuk tut küçül
sığabilecek kadar küçül gir gönüle
ama aptallık etme
kimin gönlü genişse onunkine gir
dar gönüle giremezsin
girsen bile rahat edemezsin

gönlünü çok geniş tutma
ikide bir içine kaçarlar
gönlün orta malı olur
durmadan gönlüme girdin ey yar
daraltsam gönlümü bokun çıkar

31.03.2011

– Bir gittin pir gittin ne demek?
– Yani bir gittin bir daha dönmedin, gitmedin gitmedin sonra bir gittin gitmenin amına koydun, vur dedik öldürdün gibi bir şey.

14.05.2011

Adamın halinden anlayan biri olan Murat, İbo'nun âşık olduğunu hemen anladı. "Tamam İbo, anladık, âşıksın" dedi. "Biz de âşık olduk, biliriz bu durumları" demek istedi. İbo'ysa bir şey demedi. Hatta beğenmedi bile bu yorumu. Herkesin merakla beklediği şey olmadı yani. Bu arada Uğur gizliden gizliye İbo'nun durumuna gıpta ediyordu. Ferdi ise ona hâlâ küçümseyerek bakabildiği için halinden memnundu. Adamın halinden anlayan Murat adeta bu hayatı yemiş bitirmiş gibiydi. "Fotoğraf çekilmek riskli bir şey. Çok kötü çıkabilirsin. İstediğin kadar poz ver. Gözün kapalı çıkabilir. Bir de senden habersiz çekilenleri düşün. Bence insan haklarına aykırı. Herkesin elinde bir aa şuna bak ne kadar mal çıkmış hahaha diye gülecekleri fotoğrafının olması kimin hoşuna gider ki. Kimse fotojenik olmak zorunda değil ayrıca. Off böyle şeyler çok sinirimi bozuyor" diye düşünüyordu Memo.

14.05.2011

Kız sarışındı. Ali'nin fotoğraflarına baktım. İşe başlamış galiba. Mezun olmuş. Kız kardeşi "Abi, kız erkek hayranların var helal" yazmıştı. Bir de evlenmiş galiba, bir çocuk var, ismi Gümüş galiba. Kız kardeşi halası kurban yazdığına göre Alinin çocuğu olsa gerek. Vay canına yav ne çabuk evlenmiş. Ve ne çabuk çocuğu olmuş. Geçen sene mezun olmuş olması gerekmiyor mu. Fatih

de İngiltere'deymiş bu arada, yorumlarını doğallıkla İngilizce yazabiliyor. Memo ise "saç" diye düşünüyordu. "Saç". "Saç insanı çok yoruyor. İstediğin gibi tarayıp çıktın diyelim, yolda sen farkına varmadan bozulabiliyor. Sen evden çıkarken nasılsam şimdi de öyleyim diye rahat hareket ediyorsun ama aslında durumlar hiç de bildiğin gibi değil. Üstelik bir sürü kızla karşılaşıyorsun, erkekle de karşılaşıyorsun ama o o kadar da önemli değil, önemli tabii ama ikinci planda sonuçta, ama saçın sana ihanet etmese etkileyebileceğin kızlar var tamam mı, saçın yüzünden onlar gidiyor ve bu dünyanın neresine gidersen git bir erkeğin hayıflanacağı bir şey ah keşke her şey facebooka konulan profil resimleriyle hallolabilseydi. Fakat ne yazık ki insanlar senden istikrar bekliyor. Bu doğal bir şey. O karizmayı dışarıda da görmek istemek herkesin hakkı bence de."

16.05.2011

Toz şekeri küp şekere göre kendime daha yakın buluyorum.

17.05.2011

Birbirimizden gözlerimizi kaçırıyoruz. Karşılaşırsa bir şey söylememiz gerekir diye. Söyleyecek Bir şey yok. Ben gaste okuyordum. Aslında dışarıda oturacaktım. Serinceydi biraz ama içeri geçmemin nedeni o değil. İçeri geçtim işte. Bazen kendimi olduğum gibi kabul etmek zorunda kalıyorum. O aslında komik biri. Yokuşu birlikte çıksak bana "Bu yol evvelden de asfaltlı mıydı böyle, yoksa yeni mi asfaltlamışlar" diye sorardı gibime geliyor. "Böyleydi" derdim ben de. "Böyleydi di mi" derdi. İnsan bazen unutuyor. Birbirimizin yanında rahatça salaklaşabiliyoruz. Hatta bilerek salaklaşıyoruz. Malız biz.

19.05.2011

Arkadaşının evine dikkat çekici bir kadın girdi. Daha doğrusu kadının girdiği evden çıktı arkadaşı. Soracağını düşündüm onun kim olduğunu. Ama sormadı. Bence sorması gerekirdi. çünkü hepimiz merak ettik. Ne işi var lan o kadının sizin evde. Bacın mı o senin. Bacınsa bu saatte ne işi var dışarıda. Yüzünde bu kadar boyayla. Avradınsa ben seni bekar biliyordum, hani sen bekardın, babana bakıyordun. Yalan mı söyledin lan bana yoksa. Babanın avradıysa. Ne biçim bir ölüm döşeğiymiş anasını satiym bu babanınki derim. Ve yine sorarım bu saatte ne arıyor bu kadın dışarıda, nerden geliyor böyle. Memo ise çayı kıtlama içebilmek istediğini düşündü.

20.05.2011

Bir dakka, şimdi her yerde 500ken senin dükkânda niye 650. Tamam "Bozuk yoksa kalsın" dedin, ben de sana 150 eksik verdim sonuçta, ki aslında vardı bozuğum da. Niye 150 fazlaya satıyorsun lan. Ah karnım ağrıyor lanet olsun.
Memo ise "Geçen gün bakkalda gördüğüm adam da burada" diye düşündü. Kâğıt oynuyor. Televizyonda atlar var. Dükkânı kime emanet etti Allah bilir. Su alacaktım, "Şunu kafasına atsana" dedi, "Allahını seviyorsan at şunu kafasına." "Ayıp olur şimdi" dedim, "tanımıyorum etmiyorum." "Gitti" dedi. Herif uzaklaşmıştı, "O benden alır, senden almaz" dedi. "Şerefsiz" dedi. "Ne de olsa nokta noktalı" dedi. Memleket söyledi onu yazmiyim. Cins bir adamdı. "Hasta olursun" dedi. Ben zaten suyu çok soğuk içemem ki. Allah Allah.

21.05.2011

Bir kabı var. Hiçbir zaman ağzına kadar doldurmuyor. Üçte birini anca dolduruyor. Gerçi üçte biri dediğim de 500 ml vardır onun.

24.05.2011

Genelde heyecan verici bir şey yaşadığım zaman aklıma hemen çay geliyor. Refleks olmuş. "Bir çay alıp geliyim" diyorum. Çay da mutlu oluyor bence bundan. Sanki heyecanı yatıştırırmış gibi, böyle bir özelliği varmışçasına gururlanıyor. Ben biliyorum.

26.05.2011

Gerçekten çok saçma sapan konuşuyorum ya. Cümlenin yarısında bunu söylemesem daha iyi olur deyip başlangıçta düşündüğümden daha başka bir şey söylüyorum. O başka şey de konuya o kadar sığ ve aptalca bir yerden yaklaşan bir şey oluyor ki ne karşıdaki adam bir şey anlıyor dediğimden ne ben böyle bir şeyi niçin söylediğimi biliyorum. İyice mala bağladım. Melih'le frekansımız hiç uyuşmuyor. Mesela resimle ilgili konuşacağım. Fotoğrafçılık. Ya da Pera Müzesi. Cihangir. Emirgan, Sarıyer taraflarındadır, Recep şiirlerinde genellikle bahseder bundan. Geçen gün gördüm. "Ne yapıyorsun" dedim. "Seks yapıyorum" dedi. "Vurduruyor musun yani" dedim elimle şey yaparak "Sana ne be" dedi. Ondan sonra İzmir. Anladım ki benim söyleyecek hiçbir şeyim yok. Kahvaltı 9 lira. Aktarma yap hiç para ödeme. Hakikaten bilmiyorum yani. Tünelden çıkınca çektiğim fotoğrafı gösterdim. Saat üç filandı. Kitap gibi okumak istiyorum lan insanları. Anatomi dersi alıyormuş gibi çizimler yapmak istiyorum. Tramvay çarpsın istiyorum bana. Yalnız olmak istiyorum. Hacı olmak istiyorum. Herkesin güldüğü

şeylere gülmek istiyorum. Kızılderili gibi adamlar var. Kitapçıda gördüm. Ulan bu ne biçim bir yayınevi hiçbir yerde kitapları bulunmuyor. Bergman, Tarkovski için demiş ki. "Ben her şeyi bilirim" demiş. "Darth Vader'i bilir misin? O benim uzaktan bir akrabam olur" demiş. "Çok küfürbazım" demiş. "Haksız yere 20 sene hapis yattıktan sonra, üzerine bir de kansere yakalandım" demiş. "Hayatımın en mutlu günlerini şu son beş günde yaşadım" demiş. "Siktiler attılar beni resmen" demiş. "Böyle gerçek yaşam mı olur?" demiş. "Acıklı olsun diye bunlar beni öbür tarafta da cehenneme kor yakarlar" demiş. Demiş de demiş. Senin akbilden haberin var mı Bergmancım? Akbil diye bir şey var. Karaköy'de kerhane var. İzmir âşığı oldum resmen Bergmancım. Orda çok free bir hayat var. Konuşmalarımın arasına İngilizce kelimeler serpiştirmeden rahat edemem bilirsin beni. Ha ondan sonra Zeki Demirkubuz'a mektup mu yazarsın bir ara buluşalım diye. Ben bilmem. Kitapçıda gördüm Zeki Demirkubuz'u, Tarkovski de ordaydı, futbol muhabbeti yapıyorlardı. Tarkovski meğer yeşil gözlü lacivert etekli bir adammış. Zeki Demirkubuz da kızılderili filanmış. Ben hiç bilmem. Rusya'ya gitmek istiyorum lan. Birkaç güne kadar gitmek istiyorum. Bana gelen mesajlara cevap vermemek istiyorum. Amma saçma lan her şey, vapurdan çekilen fotoğraflar, kapuçino ve annem...

26.05.2011

Sikecem lan melankolinizi. Cevap yazın bana. Ne saçma bir mecaliniz varmış bilgisayarın fişini takamayacak kadar. Onu bırak, mutluluk da hareket getirmiyor size. Geçen gün kuzey kutbuna gittim. Woody Harrelson'ı gördüm. Penguenler kuzey kutbunda bulunmazlar. Günde bir öğün yemek yerim. Duygusal bir mektup yazacaktım karıma, sonra neyse götünü kaldırmayalım boş ver dedim. Geri sildim. Ona yurt hayatımdan bahsedecektim halbuki.

Vapurdaydım. Çaydı simitti derken intihara karar verdim. Ama daha yaşım on beş. Otuza kadar bir bekleyeyim hiç olmazsa. O zamana kadar bir gelişme olmazsa bundan sonra da bir sikim olmaz der gönül rahatlığıyla ederim intiharımı. Ama şimdi 15 yaş çok genç. 15'imde intihar ettim dersen gülerler adama. "Mal mısın oğlum, bu hayata aslında 15'inden itibaren başlamak lazım. Fakat ne yazık ki böyle bir şansımız yok, 15 yıl beklememiz gerekiyor ama sonra değiyor bu kadar beklediğimize, pastalar börekler Bizans saraylarında geçirilen tatlı dakikalar... isyanlar bitiyor" derler. Ben de öldüğüme yanarım. Daha yeni akıl baliğ olmuşum. Ama ölüme cenaze namazı dahi kılınmıyor diye hayıflanır dururum. Kimse de derdime derman olamaz. Yanisi vazgeçtim intihardan. Vapurda karşımda bir ara Liverpool'da da top koşturan Ahmet Mithat efendi vardı. Telefonu çalınca kalktı ama. "Evlendikten sonra da yalnız kalmak isteyecek misin böyle, ben de yalnız kalmak isteyeceğim o zaman ne yapacağız?" dediğini duydum. Hayat garip. Vitaminlerimi almam gerekiyor. Alex Ferguson mesaj atmış cevaplamadım. Vapurlar çakışıyor bazen. Hele de Beşiktaş iskelesinde. 15 dakika öbürünün geçmesini bekledik.

28.05.2011

"sinemaya ben". Ne bu? Ne anlama geliyor? Amma salaklık ya. İki tane var böyle başlamış bırakmışım. Niye "sinemaya ben" diyorum lan ben iki sefer. Deli miyim ben? Aynı mantıksızlığı iki defa yapmışım.

29.05.2011

Herif resmen bana hayatı öğretiyor. Ben de yaşça ondan büyük olduğumu belli etmemeye çalışıyorum. Niye konuşuyor bilmiyorum.

Niye konuşuyorsun ki? Konuşmak zorunda değilsin, niye konuşuyorsun? Niye anlatıyorsun yani? Herif anlatmak istiyor resmen, benim anlatmak istemeyeceğim şeyler. Ama anlatıyor. Yapabileceğimiz bir şey yok. Anlatma oğlum anlatma deli misin? Sussana. Adam özel meselelerini bile anlatmaya istekli. Ben dinlemeye o kadar istekli değilim. Daha üstüne gitsem kim bilir neler anlatacak? La bir sus. Benim dertlerimle hemhal olacak neredeyse. La dur. Manyak mısın?

31.05.2011

İlk sene yüzü sivilceyle doluydu. İkinci sene bu çocuğun yüzü tertemiz oldu. Ben dedim, "Bu kesin klerasil kullandı" dedim. Çünkü "Klerasil sayesinde ergenlik sivilcelerimden kurtuldum" tipi biri gibiydi. Klerasil kimsede etki etmese onda ederdi. Bizden bir yaş büyüktü ama abi diyesimiz geliyordu. Sivilceden kurtulunca daha da büyüdü, amca oldu sanki. Ben çekinirdim doğrusu. Çok hızlı şut çekerdi. O şutlardan biri birinin suratına gelse var ya... Ben bir sene boyunca bunu düşündüm. "O top birinin suratına gelse mahveder ağız burun hiçbir şey komaz." Zaten maldım ben. Topa iman gücüyle vuruyordu sanki şerefsiz. İsmi Hasret'ti. "Hasret yollarında geçerken ömrüm" şarkısını akla getirirdi Müslüm'ün.

02.06.2011

Hiç ağladığını görmedim. "Oğlum sen hiç ağlamıyon lan" derdim. Öğretmen hepimizi dövüyor, bir bu ağlamıyor. Bir keresinde karşıdan karşıya geçerken mobilet çarptı buna, yine ağlamadı. Gittik üstünü başını temizledik, kolları parçalanmıştı kafası kanıyordu, götürdük sardırdık. Hiçbir şey olmamış gibi durdu öyle. İşin ilginci kimse iç kanamadan da şüphelenmedi, başkası olsa müşahede altında

falan tutarlar, bunu direkt saldılar. Çok acayipti. Kıskanırdım da biraz. Bana ne mobilet çarpardı ne ağaçtan falan düşüp kolumu kırardım. Bunun başına boyuna böyle şeyler gelirdi. Millet merak ederdi. Çok maceralı gelirdi onun hayatı. Ağlamazdı da. Bana mobilet çarpsa beni kimse susturamazdı. Ağlamayı bir hak bilirdim. O galiba tevazu sahibiydi. "Bu da bir şey mi canım" diye düşünürdü. Daha ne olsundu a.k. tank mı geçsindi üstünden. 10 yaşında çocuk. Ağlamazdı.

25.06.2011

Şimdi uzanıyorum, pencere açık ama esmiyor hiç, üzerimde kalın bir battaniye olmasını engellemiyor bu, çünkü ben terlesem bile sıcaktan rahatsız olmam ve esinti olmasa bile sırtıma vuran hava beni hasta eder. Kimin doğru kimin yalan söylediğini nerden bilebilirsin ya da kimin dalga geçip kimin ciddi olduğunu kim ne niyetle ne yapıyor. Kim aklı sıra espri yapmaya çalışıyor marangozlukta kim fazla usta sayılmaz. Kim bu avratlarının bir dediğini iki etmeyen herifler Allah aşkına. Kuyudayım. Hiç müzik dinlemiyorum. Hiç saate bakmıyorum. Hiç peynir yemiyorum. Hiç ateş etmiyorum havaya, havai fişek sıkmıyorum hiç. Hiç tavla oynamıyorum ve hiç ameliyata girmiyorum. Danışıklı dövüşülüyor. Ve danışıksız dövüşülüyor. Ve ölünüyor ve cenaze namazları kılınıyor. Ve televizyonda saçma sapan programlar çıkıyor ve hep beraber izleniyor, bazense hep beraber değil de tek başına izleniyor. Erik yeniyor tuza batırılarak ekşiyse. Resim çiziliyor. Robot resim çiziliyor. Nişanlanılıyor. Sinek ilacı sıkılıyor. Soda içiliyor midenin rahatlaması için. Belki limon yemek için tuz değil de tuz yemek için limon yiyorumdur. Bitkinliğimin nedeni benimdir. Erken kalkmam gerektiğinde dahi ısrarla geç yatmamdır. Uykumda dişlerim birbirine öyle kenetleniyor ki kırılmalarından korkuyorum, açamıyorum ağzımı. Temizlik

yapılıyor. Gram altın diye bir şey çıkıyor çeyrek altına alternatif olarak. Trenler geçiyor. Tırnaklar uzuyor ve diplerine pislikler doluyor. Onlarla hastalıklar kapılıyor, bazense kapılmıyor bünyen kuvvetliyse bir şey olmuyor sana.

27.06.2011

Yazdım. Üstünü karaladım. Beni çağırdılar gittim. Geri döndüm. Ayağımı uzattım. Yutkundum. "Boğazım mı ağrıyor ne?" diye düşündüm. "Fakat nasıl olur bu sıcakta, esmiyor ki." Arada bir hapşırıyorum. Bir keresinde göz nezlesi olmuştum. Hayatımda ilk kez. "Ben hiç göz nezlesi olmam ki, bu da nerden çıktı" demiştim. Gözüm kıpkırmızı olmuştu. Misafir olduğum yere başka misafirler gelmişti. Bir apartmandım. 48 daireli. Abdurrahman "Köy gibisin" dedi. "Her birinde beşer kişi olsa 240 kişi eder" dedi. "Üstelik senin suyun elektriğin de var. Asansörün de cabası." "Haklısın Abdurrahman" dedim. Babası pastaydı Abdurrahman'ın. Yeni evliydi. Her zaman penseyle bir insanın kulak memesini çekmenin ne kadar eğlenceli olacağını düşünmüşümdür. Hatta daha ileri giderek onu oradan kopara da bilirsin. Yazık gerçi. Bu düşüncelerin bana bir faydası olduğunu söylemiyorum, beni ben yapan şeyler sadece. Onlar olmasa ben de olmazdım. Telefonuma para yükledim. Evin içinde kendi kendime yürüdüm. Kendi kendime konuştum ve birtakım dengesiz hareketlerde bulunup annemi benimle ilgili kaygılandırdım. 25 yaşına gelmiş birisinin yapmaması gereken şeyler yaptım. Lanet olasıca beni ben yapan şeyler. Çocuk sesleri geliyor. Tahterevallinin tahtasını kırmışlar. Yemeğin artanlarını neden karşı taraftaki boş arsaya döktüğümü söyleyeyim. Çünkü aç kalmış bir hayvanın yemek seçmeyeceğini düşünüyorum. Köpek örneğin. Beslenme alışkanlıklarını bile değiştirebilir bana kalırsa. Kuru fasulye pilav yiyebilir yani. Bu

yalnızca benim düşüncem de değil. Her neyse. Bir otomobilin çalışma sesi geldi az önce.

14.07.2011

Anası onları hortumla falan dövermiş. Üzerlerinde oklava kırarmış. Oklavanın kırılmasına ayrı sinirlenip bir de onun için dövermiş. "Oklava öyle kolay kırılır bir şey değil. Kırılması için kadının çok sağlam geçirmiş olması gerekir" diye düşündüm. "Bunu da pek aklım kesmiyor, belki de bunlar dayaktan kaçarken kadın oklavayı sağa sola, duvara falan vuruyordu da öyle kırılıyordu." Bir de "Sizi döve döve elim yoruldu, sizin yüzünüzden elim yoruldu" der, ayrıca sinirlenirmiş. "Haklı haksız dinlemez bizi döverdi" dedi. "Eve gelen her şikâyette dayak yerdik. Bize inanmazdı. O yüzden de hepimiz pısırık olduk" dedi, "toplum içinde kendimizi ifade edemiyoruz." "Sen mi pısırıksın" dedim. "Sen de pısırıksan bu dünyada pısırık olmayan insan yok Hasan" dedim içimden. Bir şey demedi.

15.07.2011

Bu adam beni oyalıyor mu? Kaç gün oldu. "Yarın ara, öbür gün ara." Ama telefonda da sesi çok içten, yardım etmek isteyen biri gibi geliyor. Günahını almak istemiyorum o yüzden. Adam tuttu sanki beni biraz. Seviyor gibi. Fakat. Bir insan çalıştığı yere nasıl hiç uğramaz. Toplantılara gelmez. Okan mı yan çiziyor acaba. "Benim başıma adam toplama falan" gibi. Ama öyle bir şey nasıl yapılabilir. "Adem abiyi severim, sektöre onun sayesinde girebildik" demişti. Bir yandan Adem'e yamuk yapmak istemiyor, bir yandan eli kolu bağlı mı nedir? Ben bu işten hiçbir şey anlamadım. Ama herhangi bir imada da bulunmadım hiç, "Bir şey varsa açık açık söyle" gibi. Şimdi bir şey hatırladım. Çocukken ablamla namaz kılma yarışı

yapardık. Ben ilkokula, o ortaokula falan gidiyorduk herhalde. Kim daha çabuk bitirecek yarışı yapıyorduk. Ama o aslında fazla gönüllü değildi böyle bir yarış için. Ben zorluyordum. Herkes onun çok hızlı kıldığını söylüyordu, ben de hızlı kılmak marifetmiş gibi ondan daha hızlı olduğumu göstermek istiyordum. O kendiliğinden hızlı kılıyordu. Geçiyordum onu. "Gördüğün gibi senden hızlıyım" demek istiyordum. Ama o umursamıyordu. Geçiyordum ama, içimde "Bu benle yarışmıyor, yarışsa geçebilir miyim acaba" gibi bir soru işareti oluyordu. Evin en hızlı namaz kılanı ben olmak istiyordum ama bu unvanı benden başka sallayan yoktu. Şimdi bunu niye hatırladım. Bir de bende bir huy var elime geçen tespihlerin hepsinin taneleri sayarım eksik var mı diye. 33'lük, 99'luk, ne bulursam. Bunu huy edindim. Haftaya yine ara dedi ama bir daha arayacağımı hiç sanmam. Cüneyt Arkın bile "Boş ver abi, bu adam seninle oyun oynuyor" dedi. Ben "Bilmediğin bazı şeyler var Cüneytçiğim, bu iş öyle bildiğin gibi bir şey değil" diye adama toz kondurmak istemedim yine de gerçi. Şüphelerim beni yanıltmıyorsa en tepeden (Çankaya köşkü) bazı müdahaleler yapılıyor olabilir. Önümü kesmek için. Ama bu beni yıldırmaz. İntikamcı ve sert yapım sayesinde ayakta kalmayı başarırım yine Allah'ın izniyle.

15.07.2011

Kimse bir gün öleceğini düşünmüyor. O yüzden de kimse kimseye baş sağlığı dilemiyor. Kimsenin cenazesine gitmiyor. Telefon açmıyor. Mesaj çekmiyor kontör gider diye. Çiçek götürmüyor. Altın takmıyor çocuğu olana. Hüseyin'le kumaşların sarıldığı karton ruloları aldık. Benimki sağlamdı, onunki açılmıştı biraz ama farklı bir silah izlenimi uyandırabiliyordu. Biraz dövüştük. Kılıç gibi birbirlerine vurduk. Sonra o yine kartonla sarılı tahtadan çerçevemsi şeyi aldı, onu da kalkan olarak kullandı. Haliyle bende kılıcımı

birkaç kez onun kalkanına denk getirdim. Sonra onun silahının yarısı koptu. Bende Battal Gazimsi bir adam olduğum için kendi silahımı bıraktım. O yarım kılıcı ve kalkanıyla saldırmaya devam etti. Kılıcının sivri ucunu bana doğrultarak bir hamle yaptı, kılıcı elimle yakaladım fakat keskin olduğu için elimden kayıp vücuduma girmesine engel olamadım fakat kılıcını bir kez daha yarıdan kopartmayı başardım. İkimizde de eşit parçalar vardı. Onunki elinde, benimki böğrümde. Evet onun hamlelerini böğrüme saplı kılıcın dışta kalan kısmıyla savuşturdum, bu durum hasmımı gülme krizine soktu. Dövüşü bitirmeye karar verdik. Elindeki kalkana bir vuruş yapacağımı söyledim. Benim için uygun şekilde tuttu. Beni tanıyanlar bilir, genelde tuğla ya da başka herhangi bir şey kıracak olduğumda elimi yumruk haline getirerek vururum fakat bu kez başka bir stil denemeye karar verdim. Elimi dümdüz yaparak parmak uçlarımla vurdum ve çerçeveyi saran karton acı kuvvetime elbette ki dayanamayarak yarıldı ve kolum parmaklarımdan dirseğime kadar içeri girdi. Daha sonra Hüseyin kalan parçayı kafasıyla ikiye ayırdı. İkimiz de birbirimizi olduğumuz gibi kabul ettiğimiz için bu hareketlerimizin hiçbirini sorgulamadık. Sabahtan beri ne gelen vardı ne giden. Halbuki birilerinin dayısıydı ölen. Ve o beğenmedikleri dayılarının çok iyiliğini görmüşlerdi. Hüseyin'le getirdiğimiz içecekleri "Biz mi içelim, ne yapalım" diye düşündük. Bir sürü şey almıştık biz de gelen olur diye. Ölünün haline acıdım.

19.07.2011

Vurulan bir adamın yüzündeki ifadenin değişmeden kalması, yürümeye devam etmesi bir iki mermi daha yemesi ama hiçbir şey olmamış gibi davranması, derken birdenbire dizleri üstüne çöküp yere yığılması kanın fazla dağılmaması ve hiç sızlanmadan şikâyet etmeden huzura erer gibi can vermesi hoşuma gidiyor. Alnından

vurulunca dahi "Bunu hak etmiştim" tarzı bir mimik yapıp karşısındaki başrol oyuncusuna saygı göstermesi o kötü karaktere nefret duyma mızı engelliyor. İnsan öleceği yeri bilmeli. Sen git kızı kaçır. Adamın güvercinlerini öldür, üzerine bir de adamı takipçisi olduğu kişiyle karşı karşıya getir, bunlar affedilmesi mümkün şeyler değil bence. Eskiden ben lavaboya ya da vitrin camına kan sıçramalı şeyleri severdim. Artık sadelikten yanayım. Aklımda "Şimdi o her yere bulaşan kanı kim temizleyecek" gibi sorular olmasın istiyorum. Bir de adam Ninja diyelim, sağa sola sıçrayıp kurtarıyor kendini ateş altından. Kurtaramasın istiyorum. Gebersin gitsin itoğlu it. Amınakodumun piçi. Hiç sevmiyom zaten. Bir duman bırakıp kayboluyorlar. Erkeksen adam gibi dövüş oğlum. Zora geldi mi kaçma. Elindekileri bırak da gel yiyorsa. Yıldıza falan güvenme. Bir de polisiye filmlerde daha filmin başlarında konuşsa bütün düğüm çözülecek adamların başına son anda bir iş gelir. Gelmesin istiyorum. Konuşabilsinler, her şey en başından anlaşılsın. Bitecekse de 30 dakka da bitsin film, ne var yani.

19.07.2011

Toplu iğneyi ağzıma sokup duruyordum. Sonra korktum, unutup yutmaktan korktum toplu iğneyi. Mideye belki kazasız belasız ulaşabilirdi. Ama götümden nasıl çıkaracaktım. Sağa sola saplayıp duruyorlar bu toplu iğneleri. Elimizi atıyoruz aha bir toplu iğne daha. Babaannemgilin evinde tepeye çakılı vantilatörlerden var. Pervanesi kanepenin üzerine çıkınca kafamın hizasına geliyor. Hatta ne kafası, boynuma falan geliyor, geçen gün "Pervane dönerken kendimi bir an için kaybetsem" diye düşündüm Allah muhafaza da bir an unutup kanepenin üstünde dinelsem öyle. Niye dineleceksem, neyse işte. Pervane dönmezken kanepe üstünde dinelmişliği yok bir adam dönerken ne bok yemeye öyle dinelir? Felaket bir şey olur ama

öyle bir şey olursa. Ben işte boyuna buna benzer şeyler düşünen bir adamım onu demeye çalışıyorum. Bir adam bir şey anlattı. Güya bu evin içinde dolanırken birden dengesini yitirmiş. Tam önünde de vitrin varmış omzu vitrinin camından içeri girmiş. Neyse ki bir şey olmamış, sonra kalkmış hanımına "Bak görüyor musun?" demiş, "omzum değil de kafam girseydi içeri, yani o şekilde düşseydim, hem de böyle durup dururken, kesin ölürdüm, sen de olan biten konusunda kimseyi kendine inandıramazdın, herkes beni ittiğini düşünürdü çünkü sen genç ve güzel bir kadınsın bense ileri yaşta varlıklı sayılacak biriyim." Genelde balon şişirirken cesaretliyimdir, küçük bir delik tespit etsem de balonda, şişirmekten kaçınmam, şişirdiğim sırada yüzüme patlayabilir halbuki ama ben bunu düşünmem, bir balonun ancak şişirilmişse balon sayılabileceğine inanırım çünkü. Yüksek bir binaya çıktığımız zaman hepimiz ilk olarak oradan düşmenin ne kadar korkunç bir şey olacağını düşünürüz. "Bir adam buradan düşse var ya çok pis mahvolur" deriz. Manzaranın mükemmelliğini dahi bundan sonra fark ederiz. Çünkü bunlar bizi daha çok ilgilendirir.

19.07.2011

İmam dedikleri judocuymuş. Onun durumu iyi galiba. Fazlı'nın tipi fena değilmiş. Yolda görsek birbirimizi tanımayacağımız akrabalardan biri işte. Gerçi ben belki tanırdım. Emekli olduktan sonra hemen hemen aynı maaşı alırmış o. İşçi statüsünde olduğu için. Sigarayı bırakınca iştahının açıldığını söyledi. Eskiden kahvaltı yapmazmış. Başsağlığı için gittiğin yere karpuz götürmek de ilginç geldi bana. Karpuzu aileden biri saydığım için belki de. Bir polis vardı. Çocuklarıyla ilgili çok ilginç şeyler anlatırlardı. Ama o ilginç şeylerin hiçbirini anımsamıyorum şimdi. Neydi ya. Özel üniversiteden devlet üniversitesine mi geçmişler bir sene okuduktan

sonra yatay geçişle. Ama bu ilginç değil ki. Bugüne kadar dünyaca ünlü sanatçıların hiçbirinin ölümüne üzülmedi deniliyor benim için. Yalan bu. Maykıl Ceksın'ın ölümüne üzülmüştüm. Ben ders kitaplarının şu yapışkanlı yerlerini dişlemeyi seviyorum. Bir yere ziyarete gittiğiniz zaman içinizde en azından bir tane ağzı laf yapan adam bulunsun. Ki ev sahibiyle sohbet etsin, konu açsın, bilmem ne yapsın, kalkılacağı zaman müsaade istesin. Rasim'e bak sen. 8 yaşında velet. Ondaki özgüven bende yok. Şimdiki çocuklar bir acayip. Büyükler konuşurken lafını kesiyor, fikrini söylüyor. Çok anlarmış gibi. Kaleye geç diyorsun, geçmiyor. Top oynattığımıza şükretmesi gerekirken. Biz çocukken çocuklar maldı. Biz büyüyünce onların da gözü açıldı anasını satiim.

29.07.2011

Spikerlerin çoğu burnuna estetik ameliyat yaptırıyor. Recep'in anası "Mehmet'i de böyle görürüz inşallah" dedi. "Ben görünmeyeceğim" dedim. Burunlarının delikleri o kadar küçük kalıyor ki oyamazmışsın gibi geliyor bana. Parmağın girmez yani. Zor girer, anca serçe parmağınla karıştırırsın. Çocuğun biri el ve ayaklarında toplam 34 parmakla doğmuş. Gines rekorlarına girince ailesi hiç değilse böyle bir işe yaramasıyla teselli bulduk demiş. Eski rekor 31 parmakmış sanırım. Hakikaten de 30 parmaklı falan doğsaydı rekor falan da kıramasaydı boşu boşuna bu kadar çok parmağı olacaktı çocuğun. Açıkçası ben de sevindim. Allah kimsenin başına vermesin böyle şey.

31.07.2011

– Sence ihramın altına niçin iç çamaşırı giyilmiyor?
– Öyle miymiş?

– Öyleymiş. Bazı anneler görüyorum, kızlarının büyüyüp geliştiğinin farkında değiller. Kızın göğüsleri büyüyor, ona göre giydirmiyorlar. Dimdik tişörtün altında belli oluyor kızın memeleri.
– Kefen gibi düşünüldüğü için olabilir.
– Hımm. Kefenin altına da iç çamaşırı giyilmez değil mi? Biçimsiz oturuyorum ya. Böyle oturuyorum hep. Diğer türlü dümdüz oturunca tam rahat edemiyorum. Kuyruk sokumuna doğru yayılmam icap ediyor böyle. Bazen de bu şekil tek kıçımın üzerinde duruyorum.
– Senin gençken bıyığının ortası yoktu değil mi?
– Cıg. Sonradan çıktı. Çocukken bir defasında yenilmediğini bile bile şeftalinin çekirdeğini yemiştim taşla kabuğunu kırıp. Karşımda apartmandan iki kız oturuyordu. Benden büyüklerdi. bir tanesinin külotu gözüküyordu. O biraz şişmancaydı. Beyaz çorap giymişti. Kız kıza sohbet etmeleri sinirimi bozuyordu. Aptal aptal şeyler konuşuyorlardı. Neymiş de beyaz çorap daha usturupluymuş da siyah çoraba göre de hiç çorap giymeyen bazı kızlar ne fena iş yapıyorlarmış da. Kendinin bir saattir donu gözüküyor haberi yok. Sinirlenince psikopatlaşırım ben, psikopatlaşırsam da böyle mantıksız işler yaparım. Şişko olan öbürüne dönüp güya beni de çok önemsemeyerek şeftalinin çekirdeği yenilir mi dedi. Böyle bir şeyle ilk defa karşılaştığını belli ederek. Yenilmeez dedi öbürü de. O daha fark etmemişti beni, niçin sordun diye baktı ona. Mehmet yedi az önce dedi şişko. Küçümser küçümser baktılar bana. Amınakoduklarım sanki ben bilmiyorum kayısının çekirdeğinin yenilip şeftalininkinin yenilmediğini. Fındık kadar beyinleriyle bana şeyapıyorlar. Sizin aklınız ermez kızım bana. Bir de şimdi bir şey hatırladım. Bizim sikimiz çocukken de daha 2-3 yaşında falanken bile kalkardı. Ama neden kalktığını bilmezdik. Hoşumuza da gitmezdi pek kalkması, sinirlenirdik. Bu da enteresan bir şey biraz. Şimdi aklıma geldi.

02.08.2011

İlkokulda kurşun kalemin tepesindeki pembe silgiyi dişlerimle ısırıp kopartırdım. Hatta silginin içine gömülü olduğu sarı renkli parlak metali de dişlerdim ben ama silgiden aldığım tadı vermezdi onu ısırmak. Yamuk yumuk olurdu içinde silginin kalan parçası, dişimle tutup çıkarırdım yerinden, kalemin başı boş kalırdı. Bu kez kaleme dadanır onu çiğnerdim, kalemin tahtası çatlardı, dişlerim ortadaki kurşuna değerdi, ağzıma gelen tadı sevmezdim. Bir de basmalı kalemlerin uçlarını yemişimdir. 09'u değil ama 05'i çok yedim, sevdiğimden de değil, öyle, iş olsun diye. Yanımda oturan çocuk "Ben bunu yiyorum" demişti, kolonya falan da içerdi o. Bir arkadaşım da jiletle kaşlarını tıraş etmişti. Tamamını yani. Böyle şeyler. Hiçbir şey yazmadığım günler acayip canım sıkılıyor. Bizim caminin imamı dilini dişlerinin önüne getirerek sanki dişleri yokmuş izlenimi vererek gülüyor.

08.08.2011

Cafer'i çok çalıma giriyor diye takıma almazdık. Oyunu fena değildi ama bazen iki üç kişiye birden çalım atmaya kalkardı. Bugün teravihe giderken giydiğim tişörtte üstten alta doğru çapraz biçimde uzayan bir kırışıklık izi vardı. Baştan savma katlanmışlıktan gelen bir şey, benim işimdir muhtemelen. İmamın en hızlı okuduğu sure Kafirun. En yavaş Nas'ı okuyor. Spiralli defterlerin spirallerinin gevşeyip uçlarındaki açıklığın artmasıyla sayfaların çıkmaya başlaması, düzeltip yerine taktıktan sonra yine çıkması insanı çileden çıkarabiliyor. Bir arkadaşım vardı. Dişlerini fırçalamak yerine ekmek bıçağıyla kazımayı tercih ederdi. Demir tahtadan zor yanar fakat tahta demirden geç ısınır ve ısısını iletmez. Duvarların çatlayan boyalarını tırnağın ucuyla kavlatmak çok zevkli oluyor. Adam diyor

ki azı dişlerimin en büyüğü sapasağlam, görünüşte hiçbir problem yok fakat her ne halttan dolayıysa oynuyor ve yemek yerken korkunç acı veriyor, e ama ben bu dişi çektirirsem yerine yenisi gelmez yapma diş de orijinalinin yerini tutmaz, e napayım, iyisi mi gittiği yere kadar götüreyim, bunu kullanabildiğim kadar kullanayım, katlanabildiğim kadar katlanayım acısına. Yani böyle de bir şey var. Onu demek istiyorum. Onu o faydadan çok zarar verir haline rağmen gözden çıkarmayı göze alamıyor. Kıyamıyor. Belki geçer diyor. Ki bu diş denen meret bir başlar ağrımaya, hiç bitmeyecek sanırsın, sonra bir kesilir bir daha ağrımaz diye düşünmeye başlarsın. En son pes edip çektirene kadar seninle kedinin fareyle oynadığı gibi oynar. Böyle de pis bir huyu vardır. Ben biliyorum.

11.08.2011

İkide bir "Ne önemi var ki" deyip duruyorum. Neyin "Ne önemi var ki"siyse... "Garip geldik garip gideriz be Memo, ne olmuş yani" diyorum, ne alakası varsa. Ağzımıza takılıp duruyor bu laflar. Bugün çarşıya inecektim, dolmuşa el ettim durmadı. Durursa gideceğim lan demiştim, kararsız kalmıştım çünkü. Ekmek almaya diye çıkmıştım. İftara daha bir buçuk saat var. İki dakika şuradan şuraya gitmek susamama neden oluyor. Ya eskiden bu dolmuşlar nerden durdursan dururlardı, şimdi bok varmış gibi onlar da durak çıkardı başımıza. İnsan elini kaldırıp böyle boşa düşerse bozulur gibi oluyor. Neyse kimse görmedi, görse de umurunda olmamıştır diye teselli ediyor kendini. Film alacaktım. Bir filmcim var. Burada 1,5 liraya film satıyorlar. Çoğu zaman gittiğimde aklımda bir şey olmuyor 150 tane filme bakıyorsam çoğunun ismini bile duymamışım, nasıl filmler bilmiyorum, Bir şekilde methini duyduğun filmler almak istiyorsun, her filmi de izlemek zorunda değiliz sonuçta. Ama dükkândan hadi hayırlı işler deyip boş boş çıktığımda, ilgimi çeken hiçbir şey

bulamayınca yani, ben şimdi ne yaptım, ne yapmış oldum, yani boşu boşuna girmiş oldum, keşke girmeseydim falan diyorum. Ama bende oralarda işim olursa illaki o dükkâna girip filmlere bakmak isteyen bir taraf var. Patrona sorsan hepsi süper filmlerin. Bir tane ufak çocuk var orada. Ha bire aralardan seçip önüme film koyuyor, abi bu çok güzel bu çok güzel diye. La git. 10 yaşında adam bana film tavsiye ediyor. Gitti bana sallama çay yaptı patron söyleyince, babası mı artık o da neyiyse, gerçi yok, o yeni evlenmiş olmalı, amcasıdır. "Oğlum ben bununla mı uğraşacağım, film mi seçeceğim?" Plastik bardağı koydu önüme içinde çay poşetiyle. Patronun kendi kahve içiyor, müşteriye çay ikram ediyor. "Hatırlı müşteri olmadığımı yüzüme vurmak zorunda mısınız amca yeğen?" Patron geçen sene cemaatçiydi hâlâ öyle mi bilmiyorum, ağzından küfür düşmüyordu bu son gidişimde. Ne zaman gitsem camiye gitmiş oluyordu. Vay canına adam amma çok namaz kılıyor diye düşünüyordum. Meğer tuvalete gidiyormuş. İnsan caminin tuvaletine giden adama camiye gitti mi der. Tuvalet ihtiyacından doğal bir şey mi var hem. Gittiğim zaman uzun süredir izlemek istediğim bir filmle karşılaşmak istiyorum ama her seferinde iki üç tane merak ettiğim, bunlar iyi olur muhtemelen dediğim, üç dört tane de olmasa da olur ama alayım hadi deyip ayırdığım filmlerle altı taneyi buluyorum, patron "Abi bir tane daha seç 7 olsun, 10 lira alalım" diyor, "aha bu film yeni geldi, bunu al" diye önüme bir tane atıyor, iyi hadi deyip onu da alıp çıkıyorum. İftar ramazanın başlangıcından beri 11 dakika beriye gelmiş. Bizim gibi garipler de böyle şeylere seviniyor işte. Ekmeğimi aldım evime döndüm.

15.08.2011

Karnıma bir yumruk attı "Göbeğin büyüyor ha" dedi. "Hee" dedim ben de. O da hee'mle dalga mı geçti ne yaptı. Davetli olduğumuz

bir yerde yemediğimiz bir kaşık ya da çatal alıp bıraktığımız yemek ya da tatlıyı, neyse, ev sahibi niçin "Neden yemiyorsun, yoksa sevmedin mi?" diye sorar. Kardeşim belki hakikaten sevmedim. Ve dürüst olamıyorum yani ne yapacaksın. Biriyle, bir arkadaşla birlikte kılınan namazda hele de cemaat olunmuşsa insanın gülmesi geliyor. Ben şahsen çok güldüm ve namazım bozuldu ve yeniden abdest aldım ve imama anca namazın son rekatında yetişebildim, en son 19 yaşımda yaşadım bunu, yani epeyce büyüktüm, ben "kıh" gibi falan bir ses duyunca hemen gidiyordum, oysa benimle aynı yaşta olduğu halde dayanabilenler vardı, ben neden böyleydim, niçin "kıh"a karşı dayanıksız yaratılmıştım, sonuçta her insanın bir zayıf noktası vardır. İlkokuldayken bizim öğretmenin, allah rahmet eylesin (ölmedi gerçi de ne bileyim rahmet dilemek geçti içimden), bir sopası vardı, az dayak yememişimdir, ben mal gibi bütün yaramazlıklara katılırdım ama İhsan diye bir çocuk vardı, o "niye" diye sorabilen biriydi o yaşına rağmen "Niye yapalım ki böyle bir şey, niye bozalım kızların oyununu?" Adam mantıklıydı ya. Üstelik onunla doğum günlerimiz aynıydı, aynı burçtan falandık, yani o niye öyleydi de ben böyleydim. Bazen de, tesadüf, ben sıyrılırdım, öğretmen çocukları tahtaya çağırırdı, ben içimden "Buna gülmemeliyim" derdim, "bunlar benim arkadaşlarım, bunda gülecek bir şey yok, lanet olsun, gülme gülme gülme lan..." Gülerdim, pis pis sırıtırdım, neden güldüğümü bildiğimden de değil ha, yani onların dayak yemesinden hoşlanıyor değildim ama gülmemem gerektiğini düşündükçe gülesim daha çok gelirdi. Bir yandan da kimse çakmasa bari, yere eğileyim falan yapardım. Zeynep diye bir kız vardı, hep başkan olurdu, o bir gün gördü beni, yüzüme vurmaz dedim, yüzüme de vurdu, "Şuna bak arkadaşları dayak yiyor, kendi gülüyor" dedi. Bir utandım, inkâr etmeye çalıştım, olmadı. Bir keresinde ben kola dolduruyordum, bu olay yaşandığında büyüktüm ama. Hasan vardı, onun abisi "Bilader sen birahanede çalıştın mı" dedi. Ne alakası var anlamadım,

dalga mı geçiyor dedim, sonra baktım dökmüyorum da yani. Hasan "Adam güzel dolduruyor oğlum işte" dedi. Hasan'ın abisi "güzel dolduruyor, güzel doldurmuyor demedim ki. Ben de böyle dolduruyorum. O yüzden birahanede mi çalıştın diye sordum. Ben birahanede çalıştım" dedi. Ben de bunu duyunca açıkçası sevindim yani, "Vay be birahanede çalışmadığım halde birahanede çalışanlar gibi doldurabiliyorum bardaklara kolayı" diye.

16.08.2011

Omzumda bir çizik izi var. Dün fark ettim basit bir şey ama yine de benim gibi küçük şeylerden mutlu olabilen biri için hiç de fena bir şey sayılmaz. Sonuçta canı sıkıldıkça açıp böyle şeylerine bakan dokunan falan bir insanım. Bruce Lee'nin göğsünde kılıç yaraları olan bir fotoğrafı vardı. İnsan "Şu izden bende de olsaydı" diyor. Akan kanını ağzına götürüp sonra tüküren bir insan Bruce. Cüneyt Arkın'ın kurşun çıkarma biçimi de on numaradır. Çocukluğum benim şunla şu kavga etseler kim galip gelir gibi düşüncelerle geçti. Karşıma çıkan hemen herkes üzerinde düşünürdüm. Hatta bu tarz şeylere ilgisiz gözüken insanlara hayret ederdim. Ediz Hun mesela biraz muhallebi gibi gelir. Ben bu Leyla ile Mecnun hikâyesinde ne var diye de çok düşündüm. Bu kadar çağlar boyu anlatılacak ne var yani iki insan birbirini sevmiş kavuşamamış. Bunun nesi önemli ki. Ama filmini heyecanla izleyebiliyorsun yine de. Orhan Gencebay kör oluyor ama sonra açılıyor gözü. Ferdi Tayfur iyidir hoştur ama hep dayak yer mesela. Orhan öyle diil.

19.08.2011

Osurmak için dışarı çıktın
tamam eyvallah çok güzel yerinde bir davranış

fakat çıkardığın gaz daha götünün
çevresinde dururken (dağılmadan) hemen döndün
ne anladık şimdi bu işten
bir şeyi yaptın mı tam yap olum
gözünü seveyim tam yap!

02.09.2011

(1500 metre erkekler televizyonda)
"1500 metreyi ben hayatımda bir defa koştum" dedi, "okula girerken, ondan sonra hiç koşmadım."
– Derecen ne kadardı?
– Dört kırk?
– Dört kırk mı. İyiymiş, bunlar da 4 falan koştular.
– Bu eleme ama normalde 3,20 civarı koşarlar. 1500 metre çok zor ya. Bunda hem dayanıklılık hem sürat gerekiyor. Diğerlerinde bu ikisinden biri yeterli. 100, 200, 400 metrelerde hız önemli, 5000'de, 10000'de falan dayanıklılık önemli, bunda ikisi de lazım, o yüzden zor.
– 10000 metre çok pis ya. Düşünsene yarım saat boyunca koşuyorsun ya. Onun antremanları da felaket olur. 5000 koştun mu hiç?
– 5000'i 3-4 kez koştum
– 100 metreyi ne kadarda koşuyordun?
– 12 civarı ama rekorum 11,06 koştum.
– Oo iyiymiş.
– 63 kiloydum ama çok zayıftım, uçuyordum resmen.
– O zaman Türkiye rekoru kaçtı ki?
– 10'larda falandı herhalde.
– Haa.
– Beni geçebilen yoktu sınıfta. Bir gün bir arkadaş, biraz da şişmanca

biri, ben seni geçerim dedi, ben de tipine baktım, geçemezsin dedim tamam mı, bu geçerim gel yarışalım dedi. Ben de tamam dedim. Bir başladık. Ben buna belki 20 metre fark attım. Sonra döndüm, olum hızlı da değilmişsin, niye bana öyle dedin dedim. Bilmiyorum geçerim gibime gelmişti dedi.

05.09.2011

Yazı yazarken kalemi çok fazla sıkıyor. Kasları bundan dolayı yıpranmış olabilir.

Ben de kalemi biraz yumuşak tutarım. O yüzden kâğıdın üstünde yazı zar zor görünür.

26.09.2011

Benim göbeğimin deliği çocukken dışarıdaydı, büyüyünce artan kilolarımla beraber nasılsa içeri girdi.

10.10.2011

Hasretinden düz duvara tırmanıyorum.

18.10.2011

Bazen can sıkıntımı burnumu oyarak dindirebilirmişim gibi geliyor. Ben oya oya çok kanatmışımdır burnumu. Bir kız vardı. Yatağa girdiğinde gözleriyle birlikte ağzını da kapatırdı. Fakat uykuya dalabilmesi ağzının aralanıp dişlerinin belirmesiyle mümkün oluyordu. Bugün dün kadar soğuk değildi. Ice tea'nin tutmasına hep hayret etmişimdir. Çünkü çay sıcak haliyle zaten hayatımızı

fazlasıyla meşgul ediyordu. Çişini bildiği halde söylemiyor diye 3,5 yaşındaki çocuğuna kızan bir arkadaşım vardı, ona bunu yapmamasını söyledim. Ben bile son raddeye kadar tutuyorum çünkü. Hemen gitmiyorum. Kakamı da öyle gelir gelmez yapmam, bekletirim biraz. Çünkü onlar gelirken sana sormuyorlar. Ve bazen neyle meşgul oluyorsan onun en heyecanlı kısmında.

19.10.2011

Hafız deyince birçok kişinin aklına kör biri geliyor. Saç tıraşı olunca kafası küçücük kalanlar gördüm. Tornavida bulamayınca vidayı sökmek için meyve bıçağının sivri ucunu kullandığım zamanlar oldu. Tam onun önünden geçerken sesini yükselttiği için bana seslendiğini zannedip kafamı merakla ona doğru çevirdiğim ve telefonla konuştuğuna şahit olduğum adamlar vardı. Bazen tırnaklarımın çok hızlı uzadığını düşündüm. Onları kesmeyi sürekli ertelediğim ve tokalaştıktan sonra öpüşüp öpüşmemekte kararsız kaldığım insanlar da oldu. Elimde "Bununla iyi adam dövülür" diye düşündüğüm sandalyenin yuvasından çıkmış ayaklarından biri. Aklımda sıçarken dışarı ses gitmesin diye açılan taharet musluğu.

20.10.2011

Son filmimde oynayacağım kötü adam rolüne günlerce ters tarafımdan kalkarak hazırlandım. Arada bir kollarımı kaldırıp koltuk altlarımı kokluyorum, leş gibi olduğunu düşünüyorum, sonra indiriyorum kolumu, ne iş görüyorsam ona dönüyorum. Bazı saçlarsa pisken daha iyi şekil alır. Ben bazen yere düşürdüğüm bir yiyeceği kimse bakmıyorsa yine de alıp ağzıma atıyorum, bir üflüyorum. Bugün 4 lira harcadım sadece. Kafamın en çok kaşıdığım bir yeri var. Bir keresinde bir otomobil tekeriyle ayağımın üzerinden geçmişti

çok yavaş giderken, bunu kimseye söylemedim, az önce araba ayağımı çiğnedi diye, çok da acımamıştı. Çocukken öğretmenden dayak yiyince bazı çocuklar hemen ağlardı, ben hiç ağlamazdım, bazen ben de ağlamak isterdim ama gözümden bir damla yaş akmazdı. Ben sadece çok sert düştüğümde ağlardım.

23.10.2011

Vurduğu arabadan daha çok zarar gören arabaların hali nedense bana çok acıklı gelir. Lisede bir arkadaşım vardı. Boynunda et beni olan. Kopacak gibi dururdu yerinden. 3 senem onu tutup çekme isteği ve bu isteğe karşı koyma mücadelesiyle geçti. El parmaklarımın tırnaklarını kestiğim zaman ayaklarımdakileri "Bir süre daha idare edebilirler" deyip bırakmıştım. Şimdi onlar çok fazla uzadı. Ama biraz daha bekletip elimdekilerle birlikte kesmek istiyorum.

28.10.2011

Açık pencereden kıçımıza dolan hava.
Kıçımızdan odaya boşalan osuruk.

12.11.2011

Kavgada daşağa tekme vurulmaz düşüncesinde adamlar gördüm. Öldürecek misin olum adamı diyen, birebir şahit oldum buna. Kavga ediyorsun olum, ölürse ölsün düşüncesinde değil, rakibine merhametli. Böylelerinin dergâhında bulundum, feyiz aldım onlardan.

12.11.2011

Filmlerde işkence yapılan adamlara bakarken hep bana

yapılsa dayanabilir miyim diye düşünüyorum. Niyeyse hemen ötermişim gibi gelir, canım sıkılır buna. Ama insanlarımızın geleceği söz konusuysa o zaman belki de dayanabilirim. Benim aklıma öyle işkence teknikleri geliyor ki kimse dayanamaz ona. Sonra bana hangi tarz işkenceler yapsalar dayanabilirim diye düşünüyorum. Mesela tokat atsalar... ama hangisi olsa bir süre sonra katlanamazsın. Bir yerine bıçak saplanacağı kesinse nerenden olmasını istersin, en mantıklısı kaba etin gibi gözüküyor ama ben kalçamda yarayla dolaşmak istemem hem karizmayı çizdirici hem de ben yaram gözümün önünde olsun isterim. Herhalde bileğimi uzatıp "Sapla kardeşim" derim. İşkenceye gelince en iyisi "Bana vermeyin devlet sırrınızı" demek, önemli bir adam olmamak ama bunun için ısrar da edebilirler, "Sana ihtiyacımız var" diyebilirler. Yani sorumluluk almamız gerekebilir. Dikkatli olup karşı tarafa esir düşmemeye çalışmak en iyisi. Onların eline düşeceğini anlayınca çareyi intihar etmekte bulabilirsin ama ya ellerinden kurtulma şansın doğacaksa... O ihtimal kafanı karıştıracaktır, o arada adamlar gelip kafana silahı dayarlar filmlerde çok cesur adamların üzerine silah doğrultulunca teslim olmayı kabul etmeleri insana her kim olursa olsun yaşama isteğinin baskın çıktığını öğretiyor ve bu kısa süreli de olsa bir hayal kırıklığına yol açıyor bana kalırsa.

13.11.2011

Çok yavaş okuyorum. Bütün bir gün kafamda birikmiş ne kadar düşünce, olay varsa hepsi birlikte saldırıya geçiyor elimde kitap varken. Bir sayfada yarım saat beklediğimi fark ediyorum kimi zaman. Aha şimdi de mesela yaklaşık bir saat oldu 19 sayfa okumuşum sadece. 85'ten 104'e gelmişim.

13.11.2011

Word ne kadar mal bir insan. Her alt satıra geçişte yeni bir cümleye başladın zannedip baş harfi büyük yapıyor.

13.11.2011

Şiddetli bir yağmurda, yağanlarla bir kola şişesini doldurmak istediğimizde, cam kola şişesini plastik şişe de olur gerçi ama devrilebilir plastik, neyse, onu öylece yağmurun altına bırakırsak ufacık ağzına rağmen bir süre sonra dolacaktır evet fakat o ağza bir huni yerleştirmeyi akıl edebilirsek işimizi çok daha kolay hallederiz sevgili dostlar.

14.11.2011

Üzerinde mont varsa bir seçim yapmak zorundasın. Ellerini pantolonun cebine mi sokacaksın, yoksa montunkine mi?

15.11.2011

Ben eskiden en çok kadife pantolon giymeyi severdim. Çünkü kadifede iyi tekme atılıyor. Kot mesela döner tekme için uygun sayılmaz. Bir gün okulda bir şey için tiyatro gibi bir şey yapıyorduk. Bir şey canlandırıyorduk. Ben de rol icabı ölüyordum. Bıçağı sapladılar. Öldüm işte. Sonra birisi cesedimi buluyordu. O ara benim gülmem geldi. Bir başladım gülmeye, sandalyenin üzerindeyim, başım yere dönük, ölü ölü güldüm. Baştan da olum Memo bizi güldürme ha falan diye tembihte bulunmuşlardı. O rolü de iyi sesli kahkaha atabiliyorum diye vermişlerdi bana. Aslında ben rolüme kendimden bir şey katmak istemiştim. Beni böyle öldürselerdi ne

yapardım nasıl bir tepkide bulunurdum diye sormuştum. Gülme olayının rolüme ayrı bir derinlik kattığını düşünüyorum. Yani ölmüş ama yaşama sevincini kaybetmemiş gibi.

02.12.2011

Oğuz Atay'ın Tutunamayanlar romanını yedi ayda bitirmiştim. Dostoyevski'nin de Ölü Evinden Anılar mıydı neydi bir tane kitabını bitirmem üç ay falan sürmüştü. Ama hiçbir şey anlamamıştım kitaptan. Ben genelde bir bok anlamaya anlamaya okurum kitapları. Arada bir anladığım anlar olur ve okuma zevki denen ziki azıcık ben de hissederim. Onun dışında bir önceki sayfada ne olmuştu hatırlamam bile. Benim tarzım budur. Okumuş olmak için okurum. Madem anlamıyorsun, arada atlıyorsundur o zaman sen mutlaka, diye düşünebilirsiniz. Ama asla öyle bir şey de yapmam. Bütün satırlarını okurum kitabın. Ya öyle yaparım ya da yarım bırakırım. Anlamadığım kitapların bazılarını sıkıcı ya da gereksiz bulabiliyorum. Yarım bırakıyorum onları. Bu aralar sinema filmlerini de nadir izlemeye başladım. Çünkü filmler çok uzun sürüyor. En aşağı 90 dakika. Onun yerine dizi izlemeyi tercih ediyorum ya da internetteki normal videoları. Bence boş boş vakit geçirmeye zaman kalmalı biraz.

03.12.2011

Ben bazen birisine bir soru soruyorum. Bayağı onunla ilgili merak ettiğim bir şey. Adam anlatmaya başlıyor, sonra ben dinlemiyorum onu. Aklım başka yere gidiyor. Sonra biraz zaman geçince yine aklıma geliyor o, ya bu ne cevap vermişti bir daha da sorulmaz ki ayıp olur tu Allah belanı versin diyorum. Böyle bir salaklık.

09.12.2011

İnsanlar niye başka ülkelere seyahat ediyorlar hiç anlamıyorum. Ben şu yaşadığım şehrin bile birçok yerini görmedim. Görme ihtiyacı hissetmedim bile. Ne yapıcam ki yorulurum gidene kadar. Hem her yer aynı. Tatile çıkmayı da anlamıyorum. Ne var ki tatilde. Ben tatile çıksam yine aynı şeyleri yaparım. Evimde yaptığım şeyler. Gider televizyon filan izlerim yani. İnternete girerim. Tatilde bok var zannediyoruz. Zannediyorlar yani, ben zannetmiyorum. Ben azıcık dışarı çıksam, otobüsün camından dışarıyı seyretsem bile sıkılıyorum. Ancak müzikle katlanabiliyorum ya da düşüncelere dalıp gidersem.

10.12.2011

Sol kaşımı kaldırabiliyorum ama sağ kaşımı kaldıramıyorum. Kaldıramıyorum derken birlikte kaldırabiliyorum ikisini ama tek olarak sağdakini kaldıramıyorum.

15.12.2011

Bazen otobüste koridor tarafında otururken yanındaki bayansa pencereden dışarı baktığın zaman kıza bakıyormuşsun gibi oluyor. Kız sanki öyle zannediyormuş gibi oluyor. Belki de olmuyor da sen öyle var sayıyorsun ya ben sana bakmıyorum diyesin geliyor. Ama kız da seninle aynı yöne yani pencerenin dışına bakıyorsa olmuyor, bu kız görmüyor çünkü ama önüne dönükse ona çevrili suratı üzerinde hissediyor haliyle. Öbür taraftan ayrıca kıza da bakmak da istiyorum ben. Kızları illaki merak ederim. Neye benziyor güzel mi çirkin mi o ayrı.

17.12.2011

Sağ koltukaltım sol koltukaltımdan daha çok kokuyor. Niye acaba. O daha mı çok terliyor. Sağ kolumu daha çok kullandığım için belki...

25.12.2011

Şöyle bir dizi olabilir. Adam babasından beddua alıyor. O yüzden burnu boktan hiç kurtulmuyor. Sürekli başı belaya giriyor. Birader babandan beddua mı aldın yahu diyorlar.

25.12.2011

Bademcikleri şişince sesi daha tok çıktığı için hasta olduğuna bir parça sevinen adam.

01.01.2012

Yüce dağ başında tir tir titredim
Gömleğin üstüne süveter giydim
Yarimi düşündüm derbederleştim
Direndim dineldim ve dingildedim

04.01.2012: Mehmet Akif yazısı

Mehmet Akif şudur.
Mehmet Akif budur.

21.01.2012

Geçen gün Bruce Lee için inşallah cennete girer diye dua ettim.

MAYIS

V

Yazın günü bile üşüdüğünüz anlar olmuyor mu. Birdenbire havanın kapanıp esmeye başlamasıyla birlikte yanınıza alma gereksinimi duymadığınız ceket varlığı aranan bir nesneye dönüşse de bu istisnai sayılacak durumu paniğe mahal vermeden geçiştirme tercihinde bulunuyorsunuz. Öncelikle yazdan gelecek bir soğuk beni ne kadar üşütebilir ki, kendimi o kadar da hafife alıyor değilim doğrusu düşüncesi bunda başrol oynuyor olabilir. Bir ara saz çalmak istemiştim. Fakat düşündüğümden daha uzun bir sürece ve efora mal olacağını anlayınca vazgeçmiştim. Öğreneceksem hemen öğrenmek, bir anda hepsini çalabilmek istiyordum. Uğraşarak bir yere gelmek felsefemde yoktu o sıralar. O kadar da istemiyormuşum demek ki, şimdi anladığım bu. Aradan geçen yılların bana öğrettiği hiçbir şey yok.

VI

Benim bildiğim tek delikli olana karabiber, çok delikli olana tuz konur ama sen ikisini de tek delikli kaba koyarsan müşterinin orada kafası karışır hangisi tuzluk hangisi karabiber diye, bunlara dikkat etmen lazım. Çayı iki değil de 3, hatta bazen 4 şekerli içiyor oluşum yüzünden bugüne kadar başıma gelmeyen kalmadı. Bir keresinde neredeyse mahkemelik oluyordum kahveciyle. Şaka şaka. Doğrusu şu an hiçbir tedirginlik hissetmediğimi düşünüyorum. Bazen sandalyede otur otur insanın götü ağrımıyor mu hadi bunu tartışalım. Bugüne kadar çeşitli görevlerde bulundum. Ama beni en çok onurlandıranı bakkaldan ekmek almaya gönderilmemdi. O gün bugündür birisi ağladı mı dayanamam ben de ağlarım. Bir an kendimi açık hava tiyatrosunda danışıklı dövüş yaparken

düşündüm. Aniden bir kahkaha tufanı. Bayramlık ağız nasıl oluyor. Tuvalet sırası beklemekten nefret ediyorum ama yapacak bir şey yok sonuçta gülü seven dikenine katlanır. Sorduğum adreslerde kimse oturmuyor.

7

Bir tane çocuğun şiir kitabı çıkmış. Ben şair olduğunu bilmiyordum. İsmini biliyordum da. Haksız rekabeti önlemek için evden çıkarken hangi adımımı atacağıma yazı tura atarak karar veriyorum. Hayatımın dönüm noktalarından birindeyim şu aralar. Sabaha kadar oturdum düşündüm ve şu sonuca vardım: Eskiden ne güzel çizgi filmler vardı. Bu aralar nakde ihtiyacım var. Doğrularım ve yanlışlarımla lanet olası 26 yaşımı doldurmuş durumdayım. Sanki bugün doldurmuşum gibi değil mi. Ne anlarsınız ki damdan düşenin halinden. Ben hayatı pembe diziyle karıştırdım nescafe 3'ü bir arada'yı denedim bir şey değişmedi. Bazen radikal kararlar almak istiyorum. Hiç olmazsa bir tane almak istiyorum şu ömrü hayatımda. Alamazsam gözüm açık gider.

8

Merhaba dedim. O da bana cevap vermeyerek en doğrusunu yaptı. Çünkü söyleyecekleri beni yaralayabilirdi. Türk müziğine olan katkılarım maalesef bazı şeyleri değiştirmiyor. Rüyamda psikolojikman çöktüğümü gördüm. Açıklaması zor ama galiba yakında bir çay ocağına gidip çay içicem. Eskiden herkesin alttan içlik giydiğini zannederdim. Bazen hiçbir şey yapmıyor oluşumu verilmiş bir sadakam olmasına bağlıyorum. Sık sık saatime bakıyorum. Eh terzi kendi söküğünü dikemez demişler. Bazen vicdanımla baş başa kaldığım zaman sıkıntıdan patlayacak hale gelmiyor değilim ben de.

8

Bir keresinde bir çiğköftecinin camında "Biz daha iyisini yapana kadar en iyi çiğköfte burada" gibi bir şey yazdığını görmüştüm. Sanki çiğköfte değil de roberto baggio yapıyorlar.

Otobüste, belediye otobüslerinde, cam kenarında oturduğum zaman aldığım rahatlığı dışta oturduğum zaman alamıyorum. Çünkü cam kenarında oturan koltukların asıl sahibiymiş gibi bir şey oluyor. O iyi yerleşiyor. Kalçalarından ve baldırlarından taşan etler dıştaki koltuğa kadar uzanıp orayı bir parça daraltıyor. Bir de dışta oturduğumda yanımdaki kalkacağı yani ona müsaade etmem gerektiği zaman ayağa kalkmaktansa kıçımı koltuğa yapıştırıp yan dönmeyi tercih ediyorum. O kadarı yetiyor çünkü. Kalktığım zaman da anca onun kadar önünden çekilmiş olacağım adamın.

Bazılarının sakalına bakıyorum. Çenenin altında son buluyor. Benimki gırtlaktan aşağı kadar iniyor anasını satayım.

Bazı adamların yanakları sürekli avurtları sıkılıymış gibi duruyor. Halbuki sıkmıyorlar, ona avurt mu dayanır. Ben Madam Bovary'yi yazarın ismi sanıyordum. Dostoyevski'nin biyografisini aldım. Troyat'nınki. Bir iki bölüm okudum, çok uzun, kalın bir kitap, sonra baktım, ya ben bu adamın hayatını bu kadar da ayrıntılarıyla merak etmiyorum dedim bıraktım. Yarım. Bugün işe girdim. Hiç bir şey yapmadım. Sabahtan akşama kadar bir tek karşıdaki kafeden org aldım getirdim. Bu.

hikâye

Fikret sabah erkenden kalkardı. Askeri düzen. Herkesi de kaldırır kimseyi uyutmazdı. Erken kalkan yol alır felsefesiyle hareket eden

Fikret erkenden kalkar, akşama kadar oğlunun berber dükkânının önünde otururdu.

Bıyığıyla nefes alabilen Fikret her fırsatta peçete isteğini dile getirirdi. Zamanında futbol oynarken kalecilik hariç bütün mevkilerde top koşturmuş takımını şampiyon yapıp birinci amatör kümeye çıkardıktan sonra spora veda etmişti. Turuncu saçlıydı. Gençken bir ara omzuna kadar saç uzatmıştı. Bunu her fırsatta dile getirir, fotoğraflarda görmediniz mi diye sorardı herkese, millet onun gençlik fotoğraflarını nerden görecekse. Köy kahvesine çay bardağında dudak payı bırakmayı ilk o getirmiş milletin elini yanmaktan o kurtarmıştı.

Zeliha'nın en önemli özelliği ebeveyne ebebeyn demesi ve salatalık, havuç, elma gibi meyveleri kabuklarıyla yemesiydi.

İncir ağacı. Arsız olur.

Ayşe. 12 yaşındaki Ayşenur evin en ıssız köşelerinden birinde (ki bu değişebiliyordu) kimse kendine iş buyurmasın diye (mesela komşuya yemek götürmeye göndermesin diye) gözlerden ırak bir yaşam sürüyordu.

Musa kilolu olduğu için okulun güreş takımına alınmış, rakibi çıkmadığı için de hiç güreşmesine gerek kalmadan direkt il birincisi olmuştu. Twitter hesabı açmıştı. 15 takipçisi vardı. "Ne sik yemeye açtıysam bu twitteri" diye düşünüyordu. Daha hiçbir twiti retweetlenmemişti. Şarkı paylaşıp duruyordu.

Fadile. Küserdi. Her şeye küserdi.

Resul sanki yalnızca diliyle konuşuyordu. Dilini tek başına bıraksan kendi kendine o işi görebilecek gibiydi. Üst dudağı yok sayılırdı. Bu sayede bıyığını tıraş ederken usturayı dümdüz aşağı indirmesi yetiyordu (dudağı ağzın içine çekip düzleştirme işlemi yapmasına gerek kalmıyordu). Emmisi uşaklarıyla üç kuruşluk bir dünya malı için, bir dükkân için kötü olmuşlardı. O nedenle sıkıntılı günler geçiriyordu. Ağzında sanki bol miktarda tükürük var gibiydi. Sanki ağzı bugüne kadar hiç tükürük sıkıntısı çekmemişti. Konuşurken dışarı saçmıyordu. Tükürükler ağzın içinde dört dönüyordu. Bir mesele çıksa adamın ağzına iyi tükürürdü gibime geliyor. Çünkü bileğine de sıkıydı. Adamın elini kolunu kilitleyip boğazından aşağı fevkalade tükürebilirdi. Bunun dışında ava falan giderdi ara sıra. Hayatı boyunca hiç ağzı kurumamıştır herhalde. Bir keresinde merakıma yenilip sordum. Önce oralı olmadı, sonra yabancı olmadığım için başıyla yok dedi. Çekmemiş. Ağırbaşlıydı. Siyah bir bandı vardı. İstese herkesin ağzını bantlayabilirdi. Allah ona o kudreti vermişti. Zamanında kibrit çakar yakarım gene bir dükkân için amca oğullarımla kötü olmam demesine rağmen karşı tarafın hoş olmayan tavırları yüzünden olayların geldiği nokta onun canını çok sıkıyordu.

Diğer Resul. Saçını öne doğru tarardı. Daha doğrusu taramazdı, öylece bırakırdı. Rahatsız da olmazdı alnına düşen o saçtan. Araba tamircisiydi. Hentbol oynardı. Voleybol da oynardı ama hiç zıplamazdı oynarken. Sabahları erken kalkıp kungfu çalışırdı. Kavgadan kaçmazdı. Alakası yokken bugün yaşadığı bir olayı geçmişte yaşanmış gibi anlatırdı. Sonra bugün oldu diyerek herkesi şaşırtırdı.

– Bugün mü?

– Bugün bugün, akşam ezanı okunmazdan evvel.

– Allah Allah!

Ağzını yeterince açmadan kahkaha atmaya kalkardı. İnsan niye çocuğunun ismini Resul koyar ki. Gözleri biraz çekikti. İyi köfte yoğururdu kuvvetli olduğu için. Kafasının üstünde dönebilirdi. Çok derin yerlerde yüzer, nefesini 30-35 dakika tutabilirdi. Saçını öne taraması sayesinde hatırı sayılır bir çevre edinmişti. Yalnızca yanağında sivilce çıkardı, o da nadiren. Demiri bile bükebilirdi. Bir gün bir minibüsçüyle kavga etti. Sonra başka bir gün birinin yarasını avucunu üzerine bastırıp gözlerini kapayarak birkaç saniye içerisinde iyileştirdi. Otla böcekle konuşur ve neredeyse bütün terlikler ayağına küçük gelirdi. Hızlı okuyunca duayı karıştırdığı için namazı yavaş kılardı. İyi çivi çakardı duvara ustalıkla. Bir gün bütün bunlar saçlarını öne taraman sayesinde mi oluyor diye dayanamayıp sordum. Sadece onunla olur mu, baksana gömleğimi de yaz kış çemriyorum diye espri yaptı. Doğrusu o aklıma gelmemişti. Aslında saçlarını elleriyle yana tarıyordu fakat fazla ısrarcı olmadığı için saçları geri iniyordu. Sırtüstü yatardı. Dişleri görünürdü uyurken. Hiç yan dönmezdi uyurken. Sanki gözleri kör olsa da yolunu bulabilecek biri gibiydi. Kulağında bir uğultu olurdu. Kulağı en çok uğuldayanlardan biriydi herhalde dünyada. Kendi söküğünü kendi dikerdi. Parmakları kalındı. O parmaklarla burnunu nasıl karıştırdığını merak ederdim. Bir gün sorduğumda bana burun deliklerinin esnek yapısıyla ilgili biraz malumat verdi. Sanki kavga sırasında hiç yumruk kullanmaz, daha çok kafa atarmış gibime geliyor. Bıraksalar dünyada ne kadar pekmez varsa içecek, yoğurt varsa yiyecek gibiydi. O sayede fazla üşümez, nadiren hasta olurdu. Yüzünü yıkadığında görünürde havlu bulamazsa kendi başına da kendini biraz sıkarak kurutabilirdi yüzünü. İmza atmak yerine parmak basmayı tercih ederdi. Kucağında genellikle bir kedi olurdu.

Ferdi, ferdi olarak müsabakalara katılırdı. Takım müsabakalarına çıkmazdı. Yüzerdi. Boyu kısa olduğu için dik dururdu. O kadar

dik dururdu ki boyunun ayıp olmasın diye uzayası gelirdi. Ülke meseleleriyle kafayı bozmuştu. Halkının vurdumduymazlığı onu çok yıpratıyordu. Basketbolu zekâsıyla oynardı. O yüzden kolay kolay kaybetmezdi. Berberdi. Fikret'in oğluydu. Bulmaca çözerdi. Bir keresinde iki katlı bir evin damından aşağı atlamıştı. Herkese atlarım demiş ve atlayabileceğini göstermişti. Çay içerdi. Dünyanın dört bir yanından ona çay getirilirdi. Çaysız kalmazdı. İkide bir gözü dalardı.

Gönül'ün kaşlarını aldırmadan önceki hali nasıldı, kimse hatırlayamıyordu. Kendisi de dahil. Ferdi'nin kardeşiydi. Gönül de Ferdi de küçüklüklerinde babalarının sert tavırları dolayısıyla ezilmiş, birer kapalı kutuya dönmüşlerdi. Hiçbir şeylerini anlatmazlardı.

Aygün facebookta hiç fotoğraf paylaşmazdı. Başkasının fotoğrafında etiketlenirdi yalnızca.

Kazım'ın bıyığı yoktu. Ama bıyıklı gibiydi.

Fikret'i herkes uzun boylu sanırdı. Ancak yanına varınca anlarlardı kendileri kadar falan olduğunu. Muhabbet kuşu beslerdi. 73'ten beri siyaseti takip ettiğini, hiç böyle hükümet görmediğini söylemişti. Sosyal demokrat bir insanım. Zamanında MSP-CHP koalisyonunu en sert eleştiren bendim. Çünkü ben memurum, muhalefet olmak zorundayım. Muhalefet edeceksin ki işler iyiye gitsin. Demişti.

Ramazan topaldı ama topal olduğunu söylemese kimsenin aklına gelmezdi. Çünkü yürürken kimse dikkat etmezdi ona. Ben Ramazan'ın kimseyle yan yana yürüdüğünü de sanmıyorum. Ben bir jiletle birkaç defa tıraş olurum bizim çocuklar olamaz onların sakalı dayılarınınkine çekmiş demişti. Kaşlarının hafif yukarı doğru

kıvrık olmamasından çektiğini hiçbir şeyden çekmemişti. Daha yeni tırnağını çektirmiş gibi bir hali vardı her daim.

Ramazan'la Tahsin konuşmuyorlardı. Ramazan Tahsin'in babasının mezarına küfrettiği için. Tahsin oruçluyken çok sinirli olurdu. Tahsin bu aralar mekik çalışıyordu. Tahsin dükkânın önünden geçtiği halde ona selam vermeyen bir yakınına çok bozulmuştu. Dükkânın önünden geçtiği halde bana selam vermedi diye hanımına dert yanmıştı. Güya akrabayız, elin adamı bunlardan iyi demişti.

Ramazan sessiz konuşamazdı. Bağırarak konuşurdu. Mehmet'e İstanbul'a gideceğini söyledi. İstanbul'da fötr şapka nerede satılır diye sordu. Fötr şapka alacakmış. Mehmet her yerde satılır cevabını verdi.

Fikret'in göğsünde hiç kıl yoktu.

Tahsin ayet-el kürsi'yi hiç ezberleyememişti. Tahsin dut ağacına çıkıp dut toplardı. Tahsin'in eskiden sattığı bir arsanın yeri şimdilerde çok değerlenmişti. Ondan dolayı da canı sıkkındı.

Ramazan "Bizim evde bir ben bağdaş kurabiliyorum çocukların hiçbiri böyle oturamaz" demişti bir keresinde. Hiçbir şey bulamasa yoğurda şeker katar yerdi.

Bir yakınının ölüm haberini aldığında sadece genzini temizlemişti. Zaten genzini temizleyip dururdu. O gün midesi ekşidiği için erken yatmıştı. Haberi karısı vermişti. Onun, yani Ramazan'ın bugüne kadar hiç kot pantolon giyip giymediğini merak etmiştim. Bunun önemsiz bir şey olduğunu düşünebilirsiniz ama benim için onu daha iyi anlayabilmek açısından önemliydi. Karısı ve kızı

hiç giymediğini söylediler. Ya şalvar ya kumaş pantolon giyermiş. Oğluna gittiğimde ondan da aynı yanıtı aldım. Dikkat ettiğim bir şey, oğlu da onun gibi sık sık genzini temizliyordu. Bazen babasıyla birlikte de temizledikleri oluyormuş. Söyleyeceklerini bitirdikten sonra iyi bir geniz çekmeyle karşındakine özgüveninin yerindeliğini gösterebilirsin dedi çocuk bana.

Ramazan'ın göbek ve göğüs bölgesinin genişliğine kıyasla kolları ne kadar zayıftı. Pazısı hiç yoktu neredeyse. Bir keresinde burnunun yanındaki et benini işaret ederek bana kaleminin ucunu burama saplayıp beni havada çevirebilirsin istersen demişti. Orası onun ekseni gibi bir şeyiymiş.

Ramazan'ın topuğu. Ramazan, bu topuğun üzerinde çok rahat dönülebilinir. "Yaradan bunu bana üzerinde döneyim diye vermiş sanki ama bir gün olsun dönmedim, dönüp ne yapıcam" demişti bir keresinde topuğundan söz açıldığında.

Emine Hatice'den küçüktü. Ama telefonu çaldırıp kapatan o olurdu hep. Kimseyi aramazdı. Yalnızca çaldırırdı. Herkes onu ararda. Hatice bile. Hatice'ye akşam ne yapacağını sordu. Hatice bamya ekşilisi cevabını verdi. Emine'nin kafayı yediğinden şüphe ediyorum.

Selçuk aynanın karşısında ağzını açmış, dişlerini inceliyordu. Bir keresinde herkesin ortasında tehditkâr bir tavırla sakallarını dinlendireceğini açıklamıştı.

Mehmet, Fikret'e takılmak için hayatında eline hiç çapa alıp almadığını sordu. Fikret aldığını söyledi. Mehmet "Ne yaptın peki?" dedi. Fikret, "Hiç, öyle aldım. Bahçede gördüm, yerde duruyordu. Elime aldım, ağacın birinin dibine vardım. Çapalayacaktım, sonra

vazgeçtim. Şimdi olsa çapalamadan bırakmazdım. O zamanlar kendime güvenim azdı. Riske girmeye korkardım. Mesela ben yazın sıcak diye sandalet alırdım, sonra onu da çorapla giyerdim, yalınayak giymezdim. Bunlar hep ana bana sevgisi görmemekten oluyor" dedi.

Mehmet çocukken bilye yuttuğunu söylerdi. Nasılsa boğazında kalması gibi bir tehlikesi yok, yeterince ufak diye arada bir aklına estikçe yutarmış. Çayı çok hızlı içer, sık sık tuvalete giderdi. Sanırım metabolizması hızlı çalıştığı için. Gün boyunca evdeki bütün aynalardan kendine bakar, bununla da yetinmez, dışarıda arabaların, vitrinlerin falan camından da bakardı. Bu aile yaşantısında sorunlara neden oluyordu. Bir keresinde "Şu parmaklarımı prize sokmuyorsam, oraya girecek incelikte olmamalarının bunda çok payı var" demişti.

Hatice'ye ne söylesen "Hadi hadi doğru söyle, yeme bizi" derdi. Doğrusunu söylersin, gene aynısı yapar, inanmazdı. Uğur ailenin en çok yemesine rağmen en zayıf kişisiydi. Kızların en uzunu olan Hatice'nin gülünce dişlerinin arasındaki sakızın beyazı görünürdü. Bu durum çocuklarına da sirayet etmişti.

Hatice'nin burun delikleri çok büyük bir sırrı barındırıyor gibiydi. Hatice deli yatardı. Hatice maçın son dakikasında takımı gerideyse son bir şans olabilir diye takımdaki kendi haricindeki oyuncu arkadaşlarının hepsini rakip kaleye gönderip topa abanan kaleci gibiydi. Kardeşleri arasında bir tek onun dişleri arasında bir şey kalmazdı. Hatice toplu halde ona acımamızı arzu ediyordu. Hatice'nin bütün çocukları da konuşurken ona has mimikleri kullanırlardı. Hepsi de olayları anaları gibi anlatırdı, babaları gibi değil. Babaları pek bir şey anlatmazdı.

Emine'nin çocuklarının hepsi de manyaktı. Bardağın içerisindeki

şekeri karıştırdıktan sonra çay kaşığını çıkarmaya başladığında 41 yaşındaydı Emine. O yaştan sonra o alışkanlığı niye edindiyse etrafından göre göre. Emine gündüz vakti uyuyamazdı.

Selahattin, öğretmendi. Kendi deyimiyle yüksek müdür muaviniydi. Branşı tarihti. Bu aralar havaların serin gitmesinden dolayı balkonda değil içeride yatıyordu.

Mehmet, Fikret'in gözüne biber gazı sıktı. Etki edip etmediğini merak ediyormuş. Biber gazının yanında saç düzleştirici almıştı bir de, saçı uzun değildi halbuki. "Bazı kızların ellerine bakıyorum, benimkilerden iriler" demişti. Polisti. Fikret onu üniformayla yalnızca birkaç kez görmüştü. Aikidocuydu. Bir keresinde bodyye giden bir arkadaşı ondan bir iki hareket öğrenmek istemişti. Güya bazen yolunu kesenler oluyormuş. Mehmet yanında bıçak vs gibi bir silah bulundurmasını önermişti. Arkadaşı bunu reddetmiş, benim silahım dua demişti. O zaman hareket öğrenmek niye istiyon dangalak demişti Mehmet içinden.

Şimdi sekiz sene geçmiş üzerinden. Mehmet "Neredeyse bir ömür" dedi. Dedesinin cenazesine arkadaşı İhsan da gelmişti. Çocukken onun babası ölmüştü. Mehmet benim daha yeni dedem öldü ondan epey gerideyim diye düşünmüştü, onun yanında üzülmeyi saçma bulmuştu biraz. Arkadaşı İhsan'sa onun kaybı için üzgündü, aklından hiç öyle saçmalıklar geçirmiyordu. İstanbul Üniversitesi fizik tedavi ve rehabilitasyon bölümünde okuyordu İhsan.

9

Öksürdüğümde balgam bazen olmadık yerde geliyor, tüküremiyorum, yutmak zorunda kalıyorum.

Adamın saçı önüne geliyor. Alnından aşağıya. Kaşları birleşik mi değil mi bir türlü anlayamadım.

Adamın bıyıklarının bir tarafında bir acayiplik var. Sanki diğer kısımlardan daha uzun, daha yukarıya uzanıyor gibi. Acaba altında et beni falan mı var diye merak ettim. Ama yanlış anlaşılmamak için çok dikkatli bakamadım. Bunu ancak bir gün ona uyuduğu sırada rast gelirsem inceleyebilirim.

SON

Aslen Kavalalı olan Murat içeri girince selam verip çay söyledi. Bunu kendisine yönelik bir tehdit gibi algılayan Ramazan üç defa öksürüp koşar adım dışarı çıktı. Yıllarca klozet yüzü görmemiş, eski tip tuvaletlerde çömele çömele yaptığı kakalar sayesinde iyice sertleşmiş bacak kaslarıyla Murat tekmelerine çok güvenen birisiydi.

Kemal bu aralar maddi açıdan zor durumdaydı. Gaziantep deyimiyle adeta çöpe dayanıp sıçıyordu.

Arif gözlerini 180 derece döndürebiliyordu. Arif'in oğlu Adem uzun eşek oynarken hep yastık olurdu. Diğerlerini yapmasına babası kızdığı için. Arif her zaman yetişmesi gereken bir yer varmış gibi hızlı hızlı yürürdü. Öyle bir yer yokken bile.

Ramazan "Gene de erkeğin yalnız kalması daha zor kadına göre" dedi, "ben hanıma hep söylerim Allah benim canımı seninkinden önce alsın diye." Soğuk suyla yıkayınca saçların daha çabuk uzadığına inanırdı Ramazan.

Tahsin aslında arsız biriydi. Ama irsi özellikten dolayı erken ağaran saçları yüzünden onu herkes içli biri sanırdı.

Ramazan "Dedem rahmetlinin ağzı çok bozuktu" dedi.

Şahin risk almaktan hoşlanmayan biriydi. Mesela çocukken kaleminin ucunu kalemin uç kısmından takmak yerine başlığını silgisini çıkarıp göt kısmından aşağı bırakırdı.

Faruk bir keresinde "Bundan sonra ben de top sakal bırakacağım" demişti. Herkesin içinde yemin etmişti. Sanki bugüne kadar bizim iyiliğimizi düşündüğü için bırakmamış gibi.

Mücahit yine saçını ıslatmıştı. Saçları bozulduğu için ikide bir saçlarını ıslatırdı. Arabayı çok yavaş kullanırdı. Herhalde geçirdiği bir kazanın psikolojik etkisinden dolayı. Evdeyken vaktinin büyük bölümünü ilkokula yeni başlayan oğlu Mustafa'yla güreşerek geçirirdi. Onun bu güreş tutkusu yüzünden Mustafa'dan birkaç yaş küçük kızı Aybike baba sevgisi nedir bilmeden büyümüştü. Ramazan ömrü boyunca teke gibi dolaştığından, memlekette gezmediği yer kalmadığından bahsederdi. Ona göre facebooktaki arkadaşlarından vefalısı yoktu. Burak yalnızca işaretle orta parmağını çıtlatabiliyordu, bir de arada sırada serçe parmağını. Baş parmağıyla yüzüğü yapamıyordu hiç. Mehmet Ali misafir olarak ilk kez gittiği bir evde tuvaletin hangi kapının arkasında olduğunu tahmin etme konusunda iyiydi. Mücahit'in elinden hiçbir iş gelmezdi.

Mehmet Davut Özdal [Gaziantep, 1986] İlk şiiri Ekim 2008'de *heves* dergisinde yayımlandı. İlk kitabı *Mehmet Molla* Ekim 2011'de 160. Kilometre tarafından yayımlandı. *Maaşsız*, ikinci kitabı.